

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

III. évf. 36. sz.
2008. MÁRCIUS
(LXXVIII. évf. 15.842. sz.)

Czikó Árpád (Hannover):

SZÁMVETÉS

- egy tanulságos összeállítás történelmünk 17 évéről -

Tizenhét év. Ez a történelemben semmicske, apró idő néha megtelik nemzetpusztító tragédiákkal, mint egykor Mohácstól a török berendezkedésig, de megtelhet nemzetet felemelő építkezéssel, mint máskor: az 1832-es reform-országgyűléstől a szabadságharcig eltelt több mint másfél évtized.

Épp ennyi, tizenhét évünk adódott - hatalmas csapások sora után - végre újból egy független Magyarország felépítésére. Nem volt könnyű: infláció, munkanélküliség, válságok, kis háborúk, merényletek környékeztek bennünket, nagyhatalmak és kelletlen szomszédaink acsarkodtak ránk. De sikerült. Hazánk lakossága e másfél évtizednél alig több idő alatt 1.639.479 fővel növekedett. Alap- és középfokú iskoláink száma 7.418-ról csaknem a duplájára: 13.780-ra; óvodáinké 975-ről 1.140-re emelkedett. Új kórházat 160-at is építettünk a kezdetekkor meglévő 187 mellé, s bennük megkétszereződött az orvosok száma. 2.628 km elsőrendű országutat építettünk, vasútvonalaink hossza 8.671 km-re nőtt, ebből 243 km-t villamosítottunk - magyar tulajdon alapján. Dízelmozdonyok gyártásában pedig világszereplő lettünk! Duna-tengerjáró flottánk összeköti vízi útjainkat a világtengerekkel. Államadóságunkat az időszak felére kifizettük, sőt el tudtuk engedni a gazdák összes tartozását. Megteremtettük a mindenkire egyaránt vonatkozó szociális ellátórendszer, biztonságos működéshez szükséges vagyonnal látva el a nyugdíj- és betegség-biztosítást. Ingyenes gyógyszert kapnak az egyre növekvő számú cukorbeteg. Budapest (gyógy)fürdővárossá vált. Nyaralótelepeket építettünk a munkásoknak a Dunakanyarban, a Soroksári Dunaágban; a tisztviselőknek a hegyvidékeken és a Balatonnál. Filléres vonatok szolgálják a hétfégi kikapcsolódást. A köz szolgáinak (közüzemek dolgozói, köztisztviselők, közalkalmazottak) vasúti, üdülési, biztosítási, közüzemi díjbélt és egyéb kedvezményekkel honoráltuk áldozatos munkáját. Mindehhez a világ egyik legértékállóbb valutájának megteremtése is járult. Politikai téren önállóságra törekedtünk. Korlátok közé szorítottuk a szélsőséges pártok működését, megtiltottuk a horogkereszt használatát, és az Egyesült Államokat másfél évtizeddel megelőzve (!) eltöröltük a máskülönben csupán ideiglenesen bevezetett *numerus clausus*-t.

No persze nem az 1990-2007 közötti tizenhét évről szólnak ezek az adatok, hanem egy másik időszokról. Horthy Miklós kormányozta ekkor a világháborút megélt, spanyolnáthát, eszeveszett vörös terrort, és Trianont elszenvedő Magyarországot - vagyis a 1920 és 1937 közötti, a még új világháborútól mentes korszakról szól az írás. Adataim pontosak. A „boldog Kádár-korszak” alatt kiadott enciklopédiafelelőkből szemelgettem őket, legfőképp az 1982-ben megjelent Magyar Történelmi Kronológiából (Akadémiai Kiadó). A milliósámra előforduló munkás-

mozgalmár szócikk közé nyilván nem a „gaz Horthy-fasiszta érárt” dicsérendően pötytyentették ezt a néhány adatot, így bátran elfogadhatjuk hitelesnek mindet. Természetesen felhasználtam saját jegyzetanyagomat is. Lássunk ezekből is egyet! Nagyanyám, Sárközy Istvánné, született Bleszkányi Irén - a Csobánc utcai elemi iskola tanítónője - 275 pengő nyugdíjra volt jogosult. Egy pengő ma 1.200-1.300 Ft-nak felel meg, bár az írásom megjelenésig ez még változhat gyurcsányilag. Unokája (kétszer hosszabb munkaviszonnyal, néhány diplomával és egy vasas szakmával) mintegy a negyedötödét kapja ennek a nyugdíjnak. Jó-jó - mondhatja az iskolázott olvasó - de az „elnyomó értelmiség” (tanítónő) kivételezett helyzetben volt, a szegény munkások pedig folyamatosan nyomorogtak. No, jómagam egy megbélyegzett osztályban érettségizvén (Antall József volt az osztályfőnökünk) kényszerűségből Angyalföldön dolgoztam évekig, s tanultam szakmát. S nemcsak szakmát tanultam az öreg szakiktól, hanem azt is, hogy az esztorgályos kétszeres úr volt (Herr Dréher/r/), és glazékesztyűben, keménykalapban ment be dolgozni a Lángba, Ganz-Mávagba - s az általa gyártott dízelvonatok máig (ill. pár évvel ezelőttig Szerk.) vidáman szolgálják a dél-amerikai közlekedést.

Üres óráiban nem maszekolt, hanem énekelt a gyár kórusában, evezett a gyár csónakházában, sportolt a kötelezően (úgy bizony!) előírt s felépített gyári sportpályán - tehette, mert a feleségének nem kellett dolgoznia. Gyermekei pedig - óh, borzalom! - a hazáról tanultak az iskolában. A hazáról. Természetesen - mai szóval - „vesztesei” is voltak e kornak. Gyámolításukra ott voltak az ONCSA-házak, az inség-akciók, a tehetségmentő szolgálatok... Tehettünk, amennyit tehettünk. Hisz ne feledjük: ebből a tragédiákkal induló 17 évből 3-4 év a Nagy Gazdasági Világválság - épp a közepén! Hogyne lettek volna „vesztések”? Hisz az egész Magyarország vesztes volt!

És hogyan is állunk azzal a rémülettel Horthy-fasiszmissal? Mindenekelőtt szögezzük le: a fasizmus és náciizmus két különböző dolog, elemi tudatlanság és gonosz indulat összekeverni a kettőt. Horthy alatt nálunk se fasizmus, se nemzeti szocializmus nem volt! Szálasi más eset: az valóban náci típusú rendszer volt. Később, és idegen hatalom katonai megszállása alatt. (Csu-

pán zárójelben, dőlt betűvel fűzöm ide: ma Magyarországon új politikai fogalom született meg: a nemzeti szocializmus ikertestvére, a *nemzetellenes szocializmus*). Nem volt hivatalos ideológia a történelmi jog- és szokásrendszer durva leváltására, majd erőszakolt helyettesítésére. Nem uralta egy, egyetlenegy politikai irányzat a médiumokat, és hallatlan választék: 1.500 lap, s ebből mintegy 400 politikai jellegű jelent meg e korban! És bizony nem tartotta rettegésben semmiféle terrorrendszer a lakosságot. Csúpan az értékeket tisztelő, azokat megőrző s továbbadó konzervatív világ volt. Beszélő a neve: *értékkonzervatív*.

Folyt. a 2. oldalon

A SZERKESZTŐ ÜZENETE

„Mecélni a legszebb álmot,
komolyan venni a világot,
mindig szeretni és remélni,
így érdemes a földön élni.”

Ez a számunk (N° 36) a kolónia évadkezdete elejére jut az Olvasóink kezébe. Már **három éve lesz most márciusban**, hogy az AMH megindult. Csak hálával gondolhatok a sok baráti szóra, buzdításra, segítségre, amit a letelejtől kezdve az elmúlt idő alatt kaptam. Eltekintek attól, hogy e tekintetben nevetek soroljak föl. Azonban nem maradhat említés nélkül a hűséges és „mindig részen lévő” munkatársam, *Bonapartianné Trixi*, akinek kiváló munkája folytán nem adódott fönnakadás az adminisztrációban, az újság tördelésében és kiküldésében. Szüntelen bevetése nélkül nem lehetnénk mindig pontosak megjelenésünkben, *Terek Zsófi* számvizsgáló nélkül pedig elszámolásainkban. Azonban nem maradhatnak ki az **állandó** (*mind önkéntes!*) **munkatársak** nevei sem, kezdve a külföldiekkel: *Barkuti Jenő*, *Stirling György*, *Emödyné Bernáth Anikó* és *Espinosané Benkő Teri* Magyarországon, *Csapó Endre* Ausztráliában, *Saáry Éva* Svájcban, *Pillerné Tirczka Éva* Brazíliában, és folytatva Argentínával: *Bonczos Zsuzsa* rovatvezető, *Zólyomi Kati*, a HUF1 lelkes tudósítója és anyaggyűjtője, *Székesy Miklós*, *Kurucz László*, *Sebess Péter*, *Várszegi Henriette*, a nyelvvel foglalkozó *Lajtaváryné Benedek Zsuzsi*, és megannyi **alkalmi segítőkész társ**, nemcsak írásban, hanem a fényképek beszerzésében: *Jakab Nándi* és a profifotós *Kiszely Gergely* barátaink. Mind ismert nevek a kolónia, illetve az AMH Olvasói előtt! Egytől-egyig mind megérdemlik hálás köszönetünket és elismerésünket, mert értékes bedolgozásuk nélkül az AMH nem lenne az, ami.

Úgy megyünk neki negyedik évünknek, hogy tiszta szívből reméljük: munkatársaink kedve nehogy csökkenjen! De azt is őszintén óhajtok, hogy sem önzetlen támogatóink és nagylelkű hirdetőink, sem pedig előfizetőink ne hagyjanak cserben, hiszen mindent megteszünk, hogy kedvükben járjunk és hónapról-hónapra egyből tájékozott és szórakoztató, sokoldalú és méltó terméket juttassunk el hozzájuk. Továbbra is, célunkhoz hűen: **elsősorban magyarul!** Nagyon kérjük újból kedves előfizetőinket: ne adják kölcsön - vagy tovább - példányukat, hanem inkább beszéljék rá az érdeklődőket az előfizetésre (a lelkes toborzónak saját előfizetését 2 hónappal meghosszabbítjuk!). Ezzel hozzájárulnak a lapunk nehéz helyzetének enyhítéséhez. Köszönjük!

Nem kell külön hangsúlyozzam: az AMH hasábjain át népünk önzetlen és díjtalan munkásai jelentkeznek a világ magyarsága előtt. Az AMH nem üzleti vállalkozás, hanem leginkább krónika, feljegyzés a történelem részére, hogy mit tettek fáradhatatlanul a hazájukból kiülődőzt magyarság leszármazottai befogadó országuk javára, valamint az Óhaza nyelve és hagyományai megőrzésének érdekében, hogy az utódok büszkének lehessenek rájuk.

Haynalné Kesserű Zsuzsánna

Petőfi Sándor:

AZ ORSZÁG- GYŰLÉSHEZ

(Pest, 1848. február - részlet)

Sokat beszéltek, szépet is beszéltek,
Jót is, de ebből a hon még nem él meg,
Mert nincs rendében eljárásokot,
Ti a dolog végébe kaptatok,
És így tevétek már régóta mindig;
Látják, kik a múltat végigtekintik.
(...)
Hiába minden szép és jó beszéd,
Ha meg nem fogjátok az elejét,
Ha a kezdetnél el nem kezditek...
Sajtószabadságot szereztek.
Sajtószabadságot, csak ezt ide!
Ez oly nagy, oly mindenható ige
A nemzetben, mint az Isten „légyen”-je,
Amellyel egy mindenséget teremt.
Hol ez nincs meg, bár másképp mindenek
Eláradó bőségben termenek,
S bár az utolsó szolga és a pór
Zsebéből aranyat marokkal szór:
Azon nemzetnek még sincs semmije,
Azon nemzetnek koldus a neve.
S hol ez megvan, bár rongyban jár a nép,
Nyomorg, tengődik mindenféleképp:
Azon nemzet gazdag végtelenül,
Mert a jövődöt bírja öröklül.

Húsvétra – Föltámadásra

Üres szív

Nincs itt mondták az angyalok a sír üres.
Itt sincs dobogja meglepett szegénykező szívünk.
Itt sincs - bár itt lehetne.

Jöjj Föltámadott
szívünket újra töltsé be lényed,
értelmetlen Nélküled az élet.
(Herjeczki Géza, 1980)

(Fotó Nt. Tóth L. Kristóf, San Pedro, Argentina)

A TARTALOMBÓL:

Új magyarországi konzul	2.o.
Olvasólevelek	2.o.
Tokaji borok, nektárok.....	3.o.
Bács Zoltánék búcsúlevele	3.o.
Vezetőképző tábor Brazíliában ..	4.o.
MAGYARORSZÁGI helyzet	5.o.
Dr. Bábel Balázs gondolataiból .	5.o.
Az államelnök nyilatkozatából ...	5.o.
Ügyvéd ÉS sportember	6.o.
Koloniális hírek	6.-7.o.
Benedek <i>Cala</i> emlékére	HUFI I.
Ki kicsoda a kolóniánkban ...	HUFI II.
Betlehemi Békeláng	HUFI III.
Székelyek az Aconcaгуán ..	HUFI IV.
¡Misteriosa Budapest!	SP I
¿La “UERSS”?	SP II
CUMPLEAÑOS de marzo	SP II
Nos escriben	SP II
Noticias de Santa Fe	SP III
KÉPEK – FOTOS	SP IV

Évadkezdő ünnepély:

Nemzeti ünnep megemlékezés
Szombat március 15-én, 19 órakor
HUNGÁRIA EGYESÜLET NAGYTERME
Mindenkit szeretettel vár a Vezetőség!

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik.
A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Kedves Zsuzsól!

Az utóbbi hónapokban nem, de korábban rendszeresen „belelapoztam” a Hírlapba. Nagyon tiszteletreméltó az a megtartó misszió, amit Zsuzsókék folytatnak. Már csak azért is, mert a nyugati magyar világ jeles tollforgatóinak (pl. Stirling György, Saáry Éva stb.) jelentős kinti fórum már alig maradt.

Kezeit csókolja

Gülch Csaba, Enese, Magyarország

Kedves Szerkesztő Asszony!

Nem jártam még Argentínában. De nagyon szeretnék a párommal, Kérdy Gáborral egy számunkra ismeretlen kultúrát közelebbről megismerkedni. Egy nemrég bemutatott ismeretterjesztő filmnek köszönhetően mindkettőnkben élénk érdeklődés és szimpátia ébredt Argentína iránt.

Az Argentínai Magyar Hírlap különleges felfedezés volt számomra. Magyar vagyok, Magyarországon születtem és bár sokat hallottam a diaszporáról és az emigrációról, mindezek távoli homályba veszttek, kevésbé voltak valóságosak nekem. Mondhatom, élmény magyarul olvasni egy ilyen messzi ország magyarjairól. Ismeretlenül is ismerősnek éreztem a szerzőket, köszönöm!

Üdvözlettel

Regős Csilla, Magyarország

Kedves Zsuzsól!

Szeretettel és barátsággal kívánok Magának erőt és egészséget, hogy állandóan javuló munkáját folytatni tudja. Amit csinál, azt a magyar emigráció nagy teljesítményei közé kell sorolni, és csak kívánni lehet, hogy még sokáig folytathassa. Talán el sem tudja képzelni, mily fontos és jelentős a tevékenysége. Remélem, hogy ezt emigrációtörténetem készülő új kötetében (1995-től napjainkig) kellően méltányolni tudom majd. E reményben szeretettel üdvözlöm:

Borbándi Gyula, München

Kedves Zsuzsól!

Most jutottam hozzá, hogy az AMH decemberi számát végigolvassam. Elsősorban Piller Évának szeretnék gratulálni a braziliai magyarság állapotának ilyen jellegű összefoglalásáért. A leírás ugyanolyan telitalálat, mint Zsuzsó történeti áttekintése a chacói magyarokról a júliusi számban. Ez az a fajta tömör adatgyűjtemény, ami sok magyar közösségről hiányzik, s amit csak hosszabb utanjárás és gyűjtőmunkával lehet felderíteni. Le a kalappal!

Más: fontos, sőt kötelességünk, hogy mi innen a világ másik feléről is figyelemmel kísérjük, mi zajlik Magyarországon. A közelmúltban többször megesett, hogy otthonról azt mondták, hogy sokkal tájékozottabb vagyok az ottani dolgokban, mint ők maguk! Az odautazóknak a látható dolgokat könnyű észrevenni. Viszont sokkal kevésbé látni a társadalom szegénységig küszöb alá csúszott egyharmadát (különösen Budapesten kívül), azt, hogy nincs pénz alapvető dolgokra, ezért is esnek bele

Az Olvasó írja...

sokan abba a csapdába, hogy általánosítsanak, ahogy Bonczos Zsuzsa novemberi cikkében lehetett olvasni. Ha a nyugdíjból úgy-ahogy megélnék, egyrészt annak köszönhető, hogy a magyarok között a családi összetartás erős, így a kölcsönös gyermeki/rokonsági segítség is. A másik meg - a kényszerű megtartóztatásokon felül persze - a magyarok találékonysága, általában vett takarékosága.

Kezét csókolom

Tóth Gergely, Kalifornia

Kedves Zsuzsól!

Ön talán nem is tudja, hogy Magyarország milyen súlyos gazdasági, politikai és morális válságban van. A legnagyobb baj az, hogy elképzelni sem tudom, hogy ebből a közeljövőben miként lehetne kilábalni, s attól tartok a politikai elit is totális kudarcot vallott. A közhangulatot a teljes apátia és a kétségbeesés jellemzi. Ismerőseim jelentős része, az egyetemi tanártól a kétkézi munkásig, komolyan foglalkozik a kivándorlás gondolatával. Bár nem tudom, ténylegesen hányan indulnak meg, de a társadalmi közbeszéd állandó témájává vált a Magyarországról való elmenekülés, nemcsak a gazdasági helyzet, hanem a szinte mindent megbénító összetársadalmi depresszió miatt is. 2001 táján Argentína összeomlott gazdaságilag és rengetegen ki/visszavándoroltak, de az volt a benyomásom, hogy pszichésen és erkölcsileg nem hasonlottak meg annyira az ottaniak, mint most Magyarországra.

Nem akarom exportálni az össznépi hangulatot, csak szemléltetni, hogy milyen állapotok uralkodnak itthon. - **cs-j** -, Magyarország (Teljes név és cím a szerkesztőségben).

Kedves Zsuzsól!

Már nagyon régen elszakadtam az emigrációtól. Az utóbbi 3-4 év nagyon megviselt, betegség, áprilisi betörés alatti kínzás, erőltetett munkáim, nem befejezett magánház építési szisztéma továbbvittele, a készítés alatti könyvem képtárhoz tartozó kutatási munka „előszele” - mind hozzájárul, hogy hosszabb időt töltsék Magyarországon, amellyel, hogy az ottani klíma ügylátszik nagyon megfelel és lábraállított. Nem tudom, hogy mit hoz a jövő, de korom miatt kétlem, hogy képes volnék ide visszaköltözni, mert életcéloim mindig a „hasznos lenni” volt, és itt az jóformán befejeződött. Viszont pár sor búcsúval tartozok rengeteg igazi, de már eltűnt barátainknak. Majd ha arra kerülne a sor, a Hungária könyvtárnak örömmel készíthetnék egy-két példányt a spanyolnyelvű magyar történelemkönyvemről (*La legendaria historia de los húngaros*), amire szívesen veszek elektronikus előjegyzést is.

Baráti szeretettel

Semsey Tamás, (még) Villa Gesell

Kedves Zsuzsól!

Már Ukrajna is megelőzi Magyarországot? - Most érkeztem haza Kijevből, ahová az ukrán külügyi szolgálat születési évfordulójának megünneplésére hívtak meg. Hát Kijev is virágzik, nemcsak a nyugati autók hemzsegnek,

de teli üzletek, izlésesen prezentálva, sok a jól öltözött ember, ég és föld, mi volt 10, pláne 15 éve. A repülő is tele volt utazó ukránokkal. Új földalatti vonalak, még mindig olcsó tömegközlekedés. Persze nem Nyugat, de hozzánk képest ott is nagy a gazdasági növekedés, jó a hangulat. S még az új külügyminiszter is fiatal, rokonszenves, világnyelven beszél, és tartalmasan.

Az jó, hogy legnagyobb szomszédunkkal jó a viszonyunk, a kárpátaljai magyaroknak sem az ukránokkal van bajuk, inkább saját gazdasági helyzetükkel, és hogy Magyarország nem ad nekik állampolgárságot. Az viszont nem jó, hogy az ukrán kormány azért elégedett Magyarországgal, mert ellenszolgáltatás igénye nélkül teszünk nekik gesztusokat, mint a kishatárforgalmi egyezmény.

Szeretettel, barátsággal

Jeszenszky Géza, Budapest

(Magyar Köztársasági külügyminiszter 1990-94)

Kedves Zsuzsól!

Nagyon drukkolok Nektek az új elnökszszonnyal, de sajnos úgy néz ki, hogy a kontinensünk mebolondult! Nálunk esnek össze az utak, már minden alaptápellért órákhoz sorba kell állni (tej, csirke, hús, olaj, tojás, cukor, fekete bab, szardínia, stb.), eddig egy elnök sem épített ilyen kevés szociális lakást, mint ez az örült, helyeken már a benzinért is sorba kell állni (nálunk!) - és a nép imádja...
Csókollak

Kuncelné Fényes Ildikó, Caracas

Zsuzsókám!

Hálásan köszönöm a gyönyörű szép AMH karácsonyi kártyát, jókívánásokat, éppen december 24-én érkezett! Csodálatosan gazdag az újság, szeretném alkalomadtán nagyon pozitívan kommentálni. Remélem lesz alkalmad sok energiát „feltankolni” a nyáron! A soproniak nevében is külön öllelek szeretettel

L.F.J.

(Teljes név és cím a szerkesztőségben).

Kedves Zsuzsól!

Visszaértünk Indiából egy a szoláris hidrogen erőmű tervemet ismertető 19 napos, 8 városban 11 előadásból álló körutunkról, amelynek 5.000 hallgatója volt, és az indiai sajtó jóvoltából talán megvalósulhat az áttérés a kimeríthetetlen és tiszta energiagazdaságra. Örömmel egy a tudást és a demokratikus intézményeket tisztelő, a jövőt optimistán látó, Gandhi szellemében működő és (meglepetésemre) népünk felé meleg tisztelettel tekintő olyan országban járnai, amely Japán és Kína helyére lépve Ázsia vezető államává válik, ha felvállalja a 3. ipari forradalmat elindító új energiagazdaság műszaki részleteinek kidolgozását.

Lipták Béla, Stanford, USA

Kedves Zsuzsól!

Gratulálok az idei első publikációhoz, és igazad van arra vonatkozólag, hogy inkább legyen egy kicsit drágább, mint hogy silányabb

A Magyar Külképviseletnek új konzulja mutatkozik be röviden. Isten hozta közénk! Sok szerencsét új munkakörében!

KIRÁLY ZSOLT

Személyi adatok:

Született Debrecenben, 1966. január 18-án. Nős, két gyermeke van (Zsolt 17 éves, Livia 14 éves)

Nyelvtudása: spanyol, angol

Tanulmányok:

1988-1991: Külkereskedelmi Főiskola, Áruforgalmi szak, Budapest főiskolai diploma
1998: Diplomáciai Akadémia – Madrid: Intenzív kurzus nemzetközi kapcsolatok témakörben külföldi diplomaták részére

2003-2006: Budapesti Corvinus Egyetem, Társadalomtudományi Kar, Nemzetközi kapcsolatok szak, külügyi főszakirány – egyetemi diploma (közgazdász)

Szakmai pályafutása:

1997. május: külügyi szolgálat kezdete
1997-1999: Külügyminisztérium Protokoll Főosztály – Rendezvényi Protokoll Osztály
1999-2003: III., majd II. osztályú titkár a Magyar Köztársaság havannai nagykövetségén

2003-2006: Külügyminisztérium Protokoll Főosztály – Diplomáciai Protokoll Osztály
2006-2007: Külügyminisztérium Afrikai és Közel-keleti Főosztály, líbiai és egyiptomi referens

2006 decemberétől: I.o. titkár

formában lásson napvilágot. Nagyon érdekes továbbá a csellóművésszel folytatott beszélgetésed. Az újság szerintem nemcsak azért értékes, mert magyar híreket hoz, hiszen ezekről – részben – az Internetből is lehet értesülni, de főleg azért, mert egy magyar összefogó kapocs úgy a koloniális életben, mint dél-amerikai viszonylatban is.

Szeretném remélni, hogy egy kis pihenésed is lesz valahol a kánikulás melegben. Kézcsók szeretettel

Schirl Pali

Kedves Zsuzsól!

Először is BUÉK! Az utóbbi időben nagyfokú elfoglaltságom miatt elhanyagoltam beszámolóim küldését. Remélem a jövőben sikerülni fog mulasztásomat behozni.

Az Argentínai Magyar Hírlapot rendszeresen olvasom Csapó Bandi jóvoltából. Gratulálok a nívósan szerkesztett laphoz, s különösen a terjedelmes ifjúsági rovatokhoz. Dicséret illeti Zólyomi Kati – szorgalmas, és önmaga által is kritériumként megjelölt – lelkiismeretes beszámolóit. Lendvai Imrével a tábor ideje alatt megtárgyaltuk a Kárpát-medencében és a nagyvilágba szétszóródott magyarság helyzetét, s mindketten egyetelműen megállapítottuk, hogy az AMH kiváló munkát végez a magyar identitás megőrzése terén, s hogy cserkészrovata felmérhetetlen szolgálatot végez az ottani magyar ifjúság integrálásában.

Szívélyes üdvözlettel, JM!

Kardos Béla, Melbourne

SZÁMVETÉS...

folyt. az 1. oldalról

Természetesen nem volt XXI. századi értelemben vett demokrácia, már csak azért sem, mert a XX. század elejéről van szó. A mai fogalmak visszavetítése egy más korra elemi tudatlanság vagy gonosz indulat - valószínűleg mind a kettő! Mai politikailag korrekt mércénk szerint valóban antidemokratikus a szélsőséges pártok korlátozása. Akkor nemzetet mentett. Valóban volt census (1920-tól 50%), viszont nem döntötte el végzetesen az ország és a nemzet sorsát néhány tényér levessél vagy lejárt szavatosságú teszta csomaggal, esetleg a nyugdíjasoknak adott 500 Ft-os utalvánnyal vásárolt szavazat. Tekintélyuralmi rendszer? A Kormányzó csupán egyszer küldhette vissza megfontolásra a képviselőháznak a törvényjavaslatokat - emlékezzünk Göncz papára, mit művelhetett az Antall-kormány törvényeivel! A pusztá tekintélyt pedig megérdemelte, mint tisztakezü, becsületes, erős akaratú magyar vezető!

Barátain! Egyszer végre el kellett mondani mindezt.
(<http://www.fusz.hu/node/7266>)

Január 20-án Gáspár Miklós kanonok megemlékező misét mutatott be a Szent István Óregothonban Szent Margit emlékére, az engesztelés jegyében. (1. hír Mi Történtben, 7.o. Szerk.) Köszönetet mondott mindazoknak, akik eme nemes intézmény működésében lényeges szerepet töltenek be. Íme szentbeszédének rövid összefoglalója:

A kolostorok lakói imádásos tevékenysége, a hitnek kultúrája és terjesztése áldásos hatással van a földi életünkre.

A nemes gondolataik egyik megtestesítője Henri Grouès, az **abbé Pierre** néven ismert francia katolikus pap (1912-2007) éppen január 22-én egy éve halt meg. Megalapítója volt az Emmausz laikus szeretetmozgalomnak, amely a szegényeket, kitaszítottakat, menekülteket, betegeket, az elhagyatott időseket ápolta és segítette.

Ma hasonlóképpen gondolunk **Böjte Csaba** atyára, aki a semmiből Isten segítségével az intézmények tömegét hozta létre az elhagyatott

Gáspár Miklós kanonok karácsonyi miséje a **Mindszentynumban** (Fotó Trixi)

életét! Isten áldására ma is szükségünk van!

Rövid visszpillantás a **városmissziókra**. Mint tavaly is, az Imádság esztendejének keretében megtartották szeptember 16 és 22 között a találkozókat Budapesten. A kiszáradt lelkeknek szüksége van a föltöltődésre. A városmissziók célja visszataborozni az Isten

gyermek neveltetésére, édesanyák támogatására.

Sok ilyen eszmény a kolostorokban valósult meg. A mai világban szükség van az ilyen eszményképekre, szükség van rájuk az Óregothonnak is.

Szent Margit elvonult kolostorba, körülvette magát magánnyal, csenddel, imádkozással. A betegekért imádkozott. Magyarországnak akkor nagy szüksége volt az engesztelő láng fényére, az ország igencsak a lelkieken volt szegény. Figyeljünk hangjára! Köves-sük imádságos

életét!

Isten áldására ma is szükségünk van!

*

Rövid visszpillantás a **városmissziókra**. Mint tavaly is, az Imádság esztendejének keretében megtartották szeptember 16 és 22 között a találkozókat Budapesten. A kiszáradt lelkeknek szüksége van a föltöltődésre. A városmissziók célja visszataborozni az Isten

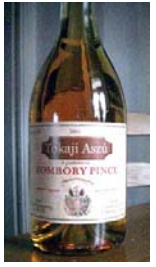
házába az eltávolodottakat. Az üzenet: Jöjjetek, emberek!

A statisztikai kimutatások szerint kiviláglik a szomorú valóság: Magyarország reprodukciós válságban van; a keresztelesek száma kevés, a bérnialakok még kevesebb, kevés az egyháziilag kötött házasság, csökkennek a papi hivatások is. Nagy szükség van az imádságra, a hívek szaporodására, hogy ellensúlyozódjék az élet szekularizálódása!

Mert az Evangélium által hirdetett örömhír és világgóság helyett az embereket inkább a hegeli elmélet, vagyis a szolga és úr viszonyának ellentéte köti le. Ez a konfrontáció, e férdé viszonyban való gondolkodás okozza a mai erőszakot, mert az emberek elmennek az Evangéliumi üzenet mellett.

II. János Pál hangoztatta: "Ne féljétek!" Ezt az elvet szolgálta a városmisszió: "Reményt, életet adok nektek!" Életünk értelmé, rendeltetése világosodik így meg. A bezárkózott lelkek megnyílnak a Krisztusi remény által, és így válik elviselhetővé az élet, mert az örök élet felé vezet ez a fény: **vigasz, remény, béke és öröm!**

(HKZS)

Zombory István:

TOKAJI BOROK ÉS NEKTÁROK

Sokan azt hiszik, hogy Tokaj (vagy „a Tokaj”) egy bor vagy bortípus, mások pedig azt gondolják, hogy egy szőlőfajta. Együknek sincs igaza. Tokaj egy észak-kelet magyarországi kisváros, átvitt értelemben pedig Tokajnak nevezzük a Tokaj-hegyalja

borvidéket, Magyarország leghíresebb bortermelő vidékét, az aszú hazáját. A legismertebb, szőlőminőségi szempontból első osztályú települései Mád, Tarcal, Tály, Rátka, Tokaj, Tolcsva és Erdőbénye.

Ezen az alig négyezer hektáros területen egészen különös természeti körülmények adódnak, amelyek lehetővé tették a *vinum regum, rex vinorum* („királyok bora és a borok királya”) termelését. A vulkanikus altalajon, agyag vagy lösztalaj, nap-sütötte lejtők és a Tisza és Bodrog folyók által meghatározott mikroklíma kimondottan kedvező a *botrytis cinerea* (nemes penész) gomba kialakulására és az ezt követő aszúsodásra.

Kerekölgyes dűlő

Rátka szélén, az erdő alatt

A hosszú, száraz őszyk, reggel ködös és harmatos, de verőfényes nappalokon a *botrytis* szürke penésze lassan befedi a már érett, magas cukorfokú szőlőszemeket, amelyek a sejtnevé (víz) egy része elpárolgásával összetöppednek a tőkén. A gomba behatolása a bogyóba egy aromákban gazdag, finom ízvilágot hoz létre, ami jellegzetessé teszi a tokaji borkülönlegességeket, és megkülönbözteti az édes, késői szüretelésű vagy jégbor fajtáktól, ahol nincs *botrytis* támadás.

Aszúsodott fürt az Istenhegyen (közelről)

Természetesen az időjárás évről-évre változik. Ezért van olyan év, amikor nagyon sok és kiváló minőségű aszú terem: ezek a jó aszús évek, mint 1999, vagy 2003. És vannak kimondottan gyöngye évek, mint 2004, amikor gyakorlatilag nem volt aszúsodás, vagy 2001, amikor nagy volt a mennyiség, de nagyon alacsony a cukorfok. 2007-ben csak az járt jól, aki türelmesen kivárta a végét és későn szüretelt, mert szokatlanul későn jött be az aszúsodás, amikor a termelők nagy része már leszüretelt.

Négy szőlőfajtát találunk Tokajon. A lejtők 60%-át furmint-szőlők fedik. Következik kb. 30%-kal a hárslevelű, a maradék pedig sárga-muskotály és zéta. Kizárólag ilyen fehér fajták telepítését engedélyezik Tokajon. A vörös, ill. kék szőlők be vannak tiltva.

Többféle borfajta készül a vidéken. A hagyományos borkülönlegességek az *aszú*, a *szamorodni*, a *fordítás*, a *máslás* és az *esszencia*. De a termés nagy részét az egészséges (tehát nem *botrytis*-es) szőlőből készült száraz és féledes borok adják: ezek a Tokaji Furmint, Tokaji Hárslevelű, stb. A XVIII. században ezeket az egészséges szőlőből előhozott borokat „ordinarium”-nak nevezték.

Az aszú

Az aszú első említése egy 1500 körül kelt dokumentumban fordul elő: „A vitéz Garay János bátyámuramhoz mutatom oly szép atyafiságomat, hogy az Tokai Pinzében lévő, Hetven Hordó és ötvenkét áttalag Asszú szőlő borokhoz nem tartom semminemű jussomat és az eő kegyelmeének adom mindegyesben”. Az 1600-as években már gyakran jelennek meg az aszúborra vonatkozó említések különböző iratokban. Nagyjából alig változott a készítmény módja egész napjainkig.

Szüretelő asszonyok

A szüretkor a szüretelő asszonyok az aszúszemeket egyenként

kiszedik a fűrtökből és kis ládákban (régén 25 kilós puttonyokban) gyűjtik, utána a szüret végéig, hetekig kádokban tárolják, aminek az alján lyuk található. Ezen a lyukon csepeg ki az *esszencia*, ami az aszúszemek saját súlyának nyomására kifolyt nagyon magas cukortartalmú lé. Az esszenciának egy része visszakerül az erjedő aszúborba, egy része pedig sokéves érlelés után piacra kerül Tokaji Esszencia név alatt. Ez az arany nektár a világ legritkább és legrágább borai közé tartozik.

A kádokban gyűjtött aszúszemeket péppé tapossák, aztán erre az aszúszára mustot vagy újbort öntenek és egy-két napig ázni hagyják. Ha három puttony aszúszemet áztattak egy gönci hordónyi (136 liter) mustban, akkor egy 3 puttonyos aszúról beszélünk, ha négy puttony aszúszemet áztattak benne, akkor egy 4 puttonyosról, és így tovább. Így számolták régen. Magyarország ugyanez a keverési arány, csak máshogy mérjük: a 3 puttonyos aszúnak 60 és 90 gramm/liter a cukortartalma, a 4 puttonyosé 90 és 120 gr/l között mozog. Abban a nagyon ritka esetben, ha a 6 puttonyos cukortartalmát (150-180) meghaladja, akkor már aszú esszenciának nevezzük (nem összetéveszteni a tokaji esszenciával, ami, ahogy fentebb láthattuk, az aszúszéta magától csöpögő nedve).

Az áztatás által felduzzadt aszúszemet kipréselik. Szűrés után a must/bor fahordóba vagy tartályba kerül, ahol befejezik az erjesztést. Pár hónappal később, a nyár melegei előtt a bor lekerül mély, hideg, hagyományos pincékbe többéves érlelésre. A Bortörvény minimális három év érlelési időt követel, amelyből legalább két év fahordóban, de egyes borok évtizedekig is képesek megőrizni és növelni minőségüket.

Szamorodni, Fordítás és Máslás

Hosszú időn keresztül, a XVII. és XIX. század között a legnépszerűbb tokaji bor a szamorodni volt. Akkoriban *főbornak* hívták, és csak a XIX. század elején kapta meg a *szamorodni* elnevezést a lengyel kereskedőktől. Ez lengyelül valami olyasmit jelent, hogy „ahogy termett”, mivel ez a bor úgy készül, hogy a szőlőfürtöket nem szüretelik le külön az aszúszemeket, hanem úgy, ahogy jön, egészséges és töppedt szemek mind együtt kerülnek a présbe. Így egy nagyon gazdag íz és alkoholtartalmú bor jön létre. Néha komoly mennyiség cukor marad benne, ilyenkor édes szamorodninak nevezzük. Amikor a hosszú erjedés alatt a cukortartalom teljesen kiforr, akkor száraz szamorodniról beszélünk.

Az aszúpréselés után a kiáztatott aszúszemek még sok értékes ízt és zamatot tartalmaznak. Ezért a sajtolás után még egyszer leöntik musttal az aszúszemet, és rövid párórás áztatás után megint kipréselik. Erjesztés és minimum két év érlelés után ebből lesz a *fordítás*. Kétféle étvágyerjesztő, illata kimondottan aszús, de az íze közel áll a spanyol *jerez* borokhoz, annak ellenére, hogy a *jerez*-szel ellentétben a fordítást alkohol hozzáadása nélkül készítik. A fordítás név a régen használt taposósákok kifordításából származik.

Máslásnak nevezzük azt a száraz bort, ami az első fejtéskor nyert seprőre, egészséges újbor leöntéséből és újabb lefejtésből készül.

Az felsorolt Tokaji borkülönlegességek a borvilágban egy egyedülálló, többszínű és roppant gazdag íz-, zamat- és illatpalettát képviselnek. Ezek olyan nagy borok, hogy képesek az embert egy magasabb szintű gondolatvilágba emelni, és gyönyörködtetni az Isten teremtése nagyszerűségében.

Zombory Tomi, a szakértő

Szamorodni sajtolás

Lent a hideg pincében

Ahogy a január-februári kettősszámunkban már jeleztük, a Magyar Külképviselet 1. tanácsosát, Dr. Bács Zoltán Györgyöt január 15-ével berendelték, számunkra váratlanul.

Közben értesített, hogy szerencsésen megérkeztek, és - ahogy írja - azóta kissé tudathasadós állapotban egyszerre kell az új munkakörével járó feladatokat tanulnia, miközben „még benne él Argentína...” - Közljük hivatalos búcsúlevelét a kolónia felé, amelyet indulása előtt pár nappal juttatott el hozzánk:

A Bács házaspár figyel az egyik főlköszöntőre az AMISZ által szervezett búcsúvacsorán, a Mindszentynumban (Fotó Pataky)

Tisztelt Főszerkesztő Asszony, Kedves Zsuzszi!

Elsősorban szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy az Argentínai Magyar Hírlap hasábjain búcsúzhatok el azoktól, akik személyesen már nem volt módomban megköszönni tiszteletét, szeretetét, barátságát.

Különös hangulatban ülök a számítógép előtt, pergetem az elmúlt több mint három év képeit, eseményeit. Tavaly augusztusban, amikor szabadságra indultunk Budapestre, valaki megkérdezte: meddig maradtok ott? Önkéntelenül csúszott ki a számon: szeptember közepén jövünk haza...

Emberi, egyéni szempontból is érdekes, izgató és lebilincselő volt az argentinai élet. Szakmailag is sokkal gazdagodtam, de a mulhatatlan benyomásokat, érzéseket mégis az adta, hogy részei lehettünk a magyar közösségnek. Csodálatos volt végigélni, ahogy a kölcsönös érdeklődésből bizalom lett, egymás tisztelete barátsággá erősödött. Ez is elősegítette azt, hogy - miképp az elmúlt időszak eseményei bizonyították - eredményes volt az együttműködés a külképviselet valamint a magyar közösség intézményei és tagjai között.

Köszönöm, hogy a nagykövetség képviselőjeként részt vehettem az AMISZ ülésein, a kolónia rendezvényein, és köszönöm, hogy Bács Zoltán oly sokan megtisztelték meghívásukkal, vendégül láttak otthonukban, megismerhettük családjukat. Szeretném ezt Budapesten mihamarabb viszonzni!

Amikor először találkoztunk, azt mondtam: tanulni szeretnék. Úgy érzem, sikerült: rendkívüli kincs birtokába jutottam. Néhány nap múlva lejár a külföldi szolgálatom, és visszatérek abba a városba, ahol születtem. Otthon továbbadva mindazt, amit Argentínától, Uruguaytól és Paraguaytól, valamint az itt élő magyarságtól kaptam, szeretném, ha egyre többen értenék meg ezt a világrészt.

Feleségem, Léna számára Argentína valóban az új világot jelentette: rabul ejtette Latin-Amerika. Beleszeretett a városokba, az emberekbe, az itteni légkörbe. Minden percét, minden napját élvezte az itt töltött időnek. Amit megtanult spanyolul, azt *porteño* módjára beszéli.

A hazatérésről: a négyéves külszolgálatom augusztusban járna le. Az a megtiszteltetés ért, hogy a Magyar Köztársaság Külügyminisztériuma magasabb hazai beosztást ajánlott fel, melyet még január első felében át kell vennem, ezért kell ilyen hamar hazautaznunk. Józsa nagykövet úr, akinek vezetés alatt az elmúlt közel három évben aktív és rendkívül szerteágazó tevékenységet folytattunk, továbbá a hamarosan érkező kollégáim - ahogy eddig is, ezután is - tisztelettel és megértéssel igyekeznek újabb és újabb lehetőséget találni az együttgondolkodásra és a közös cselekvésre. Szeretném remélni és kérem, hogy a fizikai távollét ellenére változatlanul tekintsenek a közösség tagjainak.

Köszönettel és barátsággal kívánok mindenkinek együtt és személyenként is boldog, szerencsés új évet, éveket!

Bács Zoltán

Dr. Bács Zoltán a kolóniában már bevetette sokoldalú tulajdonságait és tudását, gyors esztét, jó modorát és megnyerő, simulékony természetét, amiért őszintén hisszük, hogy eddig is fölfelé ívelő pályájának legújabb, felelősségteljes posztján maradandó érdemeket fog szerezni. Kívánjuk neki és kedves feleségének, Léna asszonynak a legjobbakat! HKZS.

Néhány gondolat, üzenetként:

A január-februári kettősszámunk kiküldése után néhány Olvasónk nyilatkozott elégedetlenül, hogy egyes hírek miért ismétlődnek több helyen, ugyanabban a számban?

Erre igen egyszerű a válasz. Ha többen érzik magukat készletre arra, hogy valamely eseményről beszámoljanak, az annak a jele, hogy az a bizonyos esemény nagy fontossággal bírt a kolónia életében. Nevezetesen a mind nehezebbé váló küzdelemben, hogy a magyar nyelvet továbbra is tűrhető frissességben tovább vigye és beleoltsa az egymást követő nemzedékekbe.

Ilyen esemény volt a ZIK által a tavalyi évzárójára szervezett „szavalóverseny”. Többen írtak róla, jóllehet minden egyes írás más-más szemszögből világította meg a témát, különböző meglátásokkal illusztrálva, és így megannyi új és érdekes részletet ismerhettünk meg.

Ez nem fölösleges! A kedves Olvasónak korántsem kellene ezen fönnakadnia. Inkább érezze úgy, hogy még közelebről részt vesz az általa esetleg kevésbé ismert tevékenységekben, rendezvényekben, és főképpen: **a szervezők munkájában!** (HKZS)

BRAZÍLIAI HÍRADÓ (Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól)

Vezetőképző tábor Braziliában!

Január 16-26 között lezajlott Braziliában a kiscserkész-vezetőképző táborunk, közösen a Buenos Aires-i 39-es leány és 18-as fiúcserekszapokkal.

Az előkészületek a táborra már hónapokkal azelőtt elkezdődtek. A táborparancsnoknak össze kellett szednie a tisztikarát, előadóit, helyszínt ki kellett választani, pontos időpontot eldönteni. A brazil jelöltek előkészítő tanfolyama is elkezdődött. Aztán megjött Lomniczy Máttyás körzeti pk.-tól a jelentés, hogy hányan és kik lesznek Buenosból a jelöltek, és megkezdődött a vendégek elhelyezése São Paulóban. Rohanni kezdtek a napok, karácsony, újév - és már érkeztek is a vendéglátók: Felsővályi Klára (Passaic, USA) és Piroska Ildikó (Bécs). Még pár nap és már ott is álltunk a nemzetközi buszállomáson, hajnali fél ötkor, hogy fogadjuk az argentin vendégeinket.

A vendéglátó családnál beindultak a mosógépek, mert a 39-esek és 18-asok egyenesen nyári táborukból érkeztek, ki kellett mosni mindenüket. Szerencsére du. kisütött a nap és meg is száradtak a holmik.

Másnap reggel már teljesen tiszta egyenruhában ott álltunk a Szent Imre Kollégium előtt, és az örömteli találkozások, ölelések után buszra szálltunk és kiindultunk a táborhelyre, Juquitibába.

Órsi felállás az induláshoz Fotó Piller Gida

A táborhely rögtön megnyerte mindenki tetszését. Hatalmas terület, sok játszótér, és körbe, a hegyoldalakra feljutva őserdő

Őserdőrészlet Fotó Piller Gida

(mata virgem), ami vagány sátorhelyekkel hívogatott – gondoltuk akkor. A terület közepén egy jókora úszómedence. Amit azonban csak kétszer használhattunk...

A lerakodás, elhelyezkedés, sátorverés ment, mint a karikacsapás. Már az első előadások is megindultak, és akkor szép lassan, alattomosan elkezdett esni az eső... és többé már el sem hagyt bennünket: 10 napunkból mindössze 2 nap nem esett. Esett reggel, esett déln, esett este, esett a táborfüzerekre, a sorakozókra, átáztatta a

Tanulás és „fényképezkedés” Fotó Piller Gida

Az egész tábor Fotó Ráth Magi

sátrakat, eláztatta a szép füves réteket - de egyet nem tudott elmosni: a jókedvünket és találekonyágunkat! És csodák csodája, az őv. portya éjszakáján teljes fényességében kisütött a telihold!

A **Mintatábor** kiscserkészei, akik a jelöltek kipróbálták újdonsült tudásukat, csak két nappal utánunk érkeztek. Azért minden betervezett programot le tudtak vezetni. Két zuhogó eső között lementek a szabadtéri játékok, szabadtéri foglalkozás a kiscserkészekkel. Megpróbáltuk kicselezni az időjárást...

Mikor a lányoknak már nem volt egy darab száraz holmijuk sem (példa: az egyik őv. jelölt, Mattiauda *Luncsi*, behozta a holmiját az ebédlőbe, letette a földre, és 10 percen belül egy jókora tócsa vette körül a hátizsákját...), a Parancsnokság bevezényelte őket a rendelkezésre álló remek kis házba. De a st. jelölt lányok, őv. jelölt fiúk és st. jelölt fiúk „állták a sarat”, ők kint maradtak az erdőben.

A konyha kifogástalanul működött: ízletes és változatos volt az étrendünk. El is hangzott az asztaloknál, hogy „még otthon sem eszünk minden nap ilyen finomakat”.

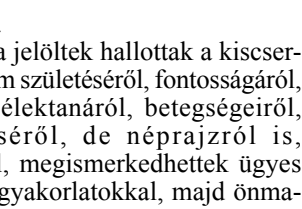
Ebédlő a távlatból, az őserdőtől „elnyert” térségen Fotó Piller Gida

A tábor alatt váltakoztak a szellemi és gyakorlati előadások. Minden a kiscserkészek kiképzésének módja körül forgott. Vezérfonal a 7 módszer, amibe be kell majd csomagolni a kiscserkészek számára a tanulnivalót: játék, ének, mese, sport, torna, bábjáték, magyarságismeret. Volt varázserdő, mese-akadályverseny, és a táborfüzereken tündérek, manók, boszorkányok járkáltak közöttünk.

Ezen kívül a jelöltek hallottak a kiscserkész-mozgalom születéséről, fontosságáról, a kisgyerek lélektanáról, betegségeiről, fegyelmezéséről, de néprajzról is, szereplésekről, megismerkedhettek egyes magyar nyelvgyakorlatokkal, majd önmaguk megismerésére, fejlesztésére beszélgetés volt az öntudatos kereszténységről, a cserkészvezető jelleméről, vezetői felelősségéről és a vezetői öntudatról.

Táborunkban a résztvevők 97%-a cserkészszülők gyerekei voltak, sőt soknak már nagyszülei aktív és vezető cserkészek voltak. A gyerekek tehát pontosan tudták, hogy mit kell csinálniuk, és mit nem lehet. A legnagyobb bolondozás közepette, ha megszólalt a sípszó rögtön leálltak és várták a további utasítást. Remek őrsi indulók, zászlók és csatakiáltások születtek.

Erdei manók a varázserdőben Fotó Ráth Magi

A magyar beszéd a VK táborban majdnem kifogástalan volt. Először is, mert az USA-i angol, ausztriai német, argentin spanyol és brazil portugál nyelvekkel élő résztvevők között *a magyar volt a közös nyelv*. Másodsorban, mert az argentin résztvevők még egymás között is magyarul beszéltek (hála a ZIK-nek!), és ez természetesen magával sodorta a brazilokat is. Csak nagyrítván hallatszott el egy spanyol vagy portugál magyarázat, avagy megjegyzés. Persze a mintatáborban nem volt ilyen jó a helyzet, de ott is szigorúan magyarul beszéltek a vezetők, csak a magyarok még gyengén tudók miatt kellett az utasításokat 2 nyelven elmondani.

Az őv. és st. avatásra szerencsénkre nem esett az eső. Így ennek a megható szépségét és varázsát nem zavarta meg semmi.

A zárótáborúzt körül Fotó Piller Gida

A tábor után volt még pár „civil” nap, amikor különböző csoportosulásban városi programok voltak soron: MASP Szépművészeti Múzeum, Butantan kígyóintézet, a Banepa torony 35. emeletéről São

A Banepa toronyban Fotó Ráth Magi

Paulo város 360 fokban, *assado-churrasco* és a lányok vízbe dobása ruhástól Pilleréknél, jelmezes buli a Magyar Házban, Shopping Center, MacDonalds ebéd, vásárolgatások, stb. Végül újra a nemzetközi buszállomás - és egy nem is nagyon szomorú búcsúzkodás, hiszen 5 hónap múlva: **TALÁLKOZÁS ISMÉT BRAZÍLIÁBAN, A NÉPTÁNCFESZTIVÁLON!**

A buenosi Edi táncra perdít a bécsi Ildikót Fotó Ráth Magi

Karneváli buli a Magyar Házban Fotó Ráth Magi

A jóképű cowboy sikert arat... Fotó Ráth Magi

A

tábor

résztvevői:

Táborparancsnok:

Hársi Sári cst.

b.-j.: Kiss Tomi, Hársi Sári (pk), Piller Éva bá, Bonapartian Edi Fotó Ráth Magi

Állandó kiképzők: Felsővályi Klára st. (USA), Piroska Ildikó st. (Ausztria), Piller Éva cscst.

b.-j.: Piller Éva, Piroska Ildikó és Felsővályi Klára Fotó Piller Gida

Bejáró kiképzők: Besskó Andrea st., Deráni Jármű Andrea (magyar nyelvtanítás), ifj. Honfi János cst. (portya előkészítés), Lukács Gyöngyi őv. (sport, torna), Tóth Rómer Eszter cscst. (portya és avatás előkészítés)

9 segédtszjelölt: Bircsák Patrícia őv., Bonapartian Edi st., Jeffrey Zsófi st., Kiss Koszka Beatriz őv., Kiss Koszka Tomi st., Lajtaváry Zsuzsi st., Nunes Fekete Diana őv., Yamashita Szabó Yuri őv., Zombory Andi st.

Leány segédtszjelöltek Fotó Ráth Magi

13 őrsvetelőjelölt: Lajtaváry András őv., Lajtaváry Márton, Lajtaváry Richárd őv., Lomniczy Attila, Papp Máttyás, Arcagni Anikó, Gröber Stefi, Jeffrey Teréz, Mattiauda *Luncsi*, Piller Tóth Krisztina, Szentiványi Vali, Zaha Paula, Zombory *Michu*

Mintatábor:

Parancsnok: Bester Alessandra cst.

Kiképző: Timár András (tánc, ének, játék)

Őrsvetők: Budavári Klára őv., Yamashita Szabó Tamás őv.

Kisegítő őrsvetők: Budavári Miklós, Piller Máttyás

Kiscserkészek: Derani Jármű Panni, Derani Jármű Pedro, Iossi Szabó Sári, Iossi Szabó Tibor, Kokron Máttyás, Kokron Olivér, Santucci Méré Vitor, Szabó Juliska, Szabó Zsófi, Yamashita Szabó Miklós

Indulás a raj-ős-raj foglalkoztatásra Fotó Piller Gida

Egyéb képek: <http://picasaweb.google.com.br/ahungara/TBorStb>

Így élünk, éldegélünk . . . (levélrészlet Magyarországról)

Rosszul kezdődött ez a tél. Enyhe telet vártunk, mert erről beszéltek a tudósok. Azt mondták: egyre enyhébb telek lesznek ezután, mivel a globális felmelegedés miatt északabbra tolódik a mediterrán égöv, s nemsokára olajbogyót, fügét leszünk kénytelenek termelni. Erre föl októberben megjött a fagy. Kitarott novemberben; s decemberben annyi hó hullott, hogy alig győztük ellapátolni. Hamar kifogytak a szerény háztüzelő készletek. Elkezdődött a kapkodás az összefagyott tűzépítési fa után, amit pajszerrel kellett szétfeszíteni. Hogy milyen jól éget ez a tüzelő a sparheretekben, kandallókban, arról inkább jobb nem beszélni... De a gázfogyasztók is megsínyltek a telet. Olyan rémhírek is keringenek már, hogy 50-60 ezer forintos gázzámlák jönnek...

Igazából azonban a hajléktalanok szenvedték el a hideget. Ilyenkor, télidőben néhány napra mindig rájuk terelődik a figyelem. Húsz olyan személyről szóltak a híradások, akiket a mentők szedtek össze a budapesti utcák zugaiban, kapualjakban, de már nem tudtak rajtuk segíteni. Vidékiekről nincs információ. Mintha a vidék nem is tartozna már Magyarországhoz...

Ezek a beszámolók azonban nem keltenek már se szánalmat, se riadalmat. A lakosság igyekszik elbarikádozni magát saját gondjai mögé. Csalódottság, rossz hangulat tapasztalható lépten-nyomon, amit a liberális média nyereségvadászokkal, botránysztrákkal és régi nagy slágerek felmelegítésével próbál ellensúlyozni. Egyszer több régi nosztalgia-sláger szól: Hajmási Pétertől a Sej-haj Rozi-ig, régi hangszerelésben és *disco* változatban.

A politika világából pedig követhetetlenül özönlenek a különféle sikkasztásokról, kenőpénzekről szóló jelentések. Igazából csak a nagyobb, 10-20 millió feletti ügyek számíthatnak már figyelemre, de azok is csak valahogy úgy: Na, már megint? Egy-két millió itt már nem kelt izgalmat. Amit ezzel kapcsolatban érdemes talán megemlíteni az az, hogy ugyanez a liberális média a polgári kormányok idején a kormánytagoknak még az ajtónyitását is kritikával illette, most viszont nem jut eszükbe semmi érdemleges. Mellébeszéléssel, tények elhallgatásával, nem létező veszélyekkel való riogatással telik a vezető média ideje. Öszintén szólva: a tevékenységük leginkább a porondsegédek fűrészpörögéséhez hasonlatos...

Mindezek ellenére a közéletnek akadtak sláger témái az elmúlt hónapban is. A fő beszédtema az egészségbiztosítási törvény parlamenti elfogadtatása volt. Mint kiderült, mégsem merték az eredeti tervet keresztülvinni a koalíció gépezetén, ezért - hagyományainknak megfelelően - megint egy fából-vaskarika megoldás született. Vagyis: megmaradt a régi egészségbiztosítóból egy darab, és a magánbiztosítók is betehetik a lábukat a kasszaajtón. Azzal a nyilvánvaló szándékkal, hogy ha lankad a figyelem majd szép lassan bejönnek s minden helyet elfoglalnak. Meg is szavazták a törvényt annak ellenére, hogy még a szavazás napján is foltozni kellett a szövegét, s országos méretű tiltakozási hullám bontakozott ki.

A magyar jogszabályok értelmében az új törvényeket a köztársasági elnöknek is jóvá kell hagyni. Solyom László azonban visszaküldte ezt a fércmunkát a tisztelt parlamentnek. A mellékelt indoklását pedig aligha teszik ki az ablakba. (*l. kivonatos szöveget a szomszédos rovatban. Szerk.*)

Ami új és mindenképpen dicséretes jelenség: mintha életre kelne a jobboldali sajtó. Ifjú tehetségeink, még ha nagyon szerény lehetőségek között is, de egyre

több disznóságra derítenek fényt, amit ezek után már nem lehet a szőnyeg alá söpörni. Ez mindenképpen új jelenség. No persze meg is kell ezt szenvedni. Újabb polgári újságírók vertek össze Csintalan Sándor személyében, aki a másik táborból igazolt át. A „felelősséget” egy - eddig ismeretlen - Magyarok Nyilvai nevű szervezet (mi más is lehetne?) vállalta magára... A jól értesült polgárok pedig azt kérdezik: melyik titkos szolgálat kapta ezért a honoráriumot?

Am ezen a napon volt még egy szavazás a parlamentben, ami súlyát tekintve talán fontosabb, mint az egészségbiztosítási törvény. A Lisszaboni Szerződésről van szó, amit szintén ezen a napon osztottak ki a képviselőknek, s miután 400 oldalas anyag: aligha olvashatták el. Ennek ellenére, néhány ellenzéki képviselőt leszámítva, megszavazták ezt az ország szuverenitását erősen korlátozó törvényt. Megjegyzendő: *elsőként* az Unió többi tagállama közül. (*lásd a SP 2.o.-on a Washington Timesből átvett, e témával bővebben foglalkozó cikket. Szerk.*)

A másik figyelemre méltó beszédtema a kórházi széfek ügye. Horváth Ágnes egészségügyi miniszter - akit a köznép csak *Hordágy Ágnesként* emleget - azt vette a fejébe, hogy a kórházi lopások megelőzése végett minden kórházi ágy mellé szereljenek föl egy számkombinációval működő miniszéfet, hogy a betegeknek legyen hol tartani az értékeiket. Mert ugye, mi sem nyilvánvalóbb annál, hogy aki kórházba kerül, az magával viszi a családi ékszereket...

A rendelet mellé fenyegetés is társult: Az a kórház, ahol nem szerelik fel a széfeket, nem kapja meg az előírt kvótát! El lehet képzelni, a kórházigazgatók hogy örültek ennek a rendeletnek, azok után, hogy sok esetben az alapvető felszerelésekre sincs pénz! Nem beszélve arról, hogy ha az idős emberek mégis használatba veszik a széfet és elfelejtik a számkombinációt - ami nagyon is valószínűsíthető idős korban -, akkor egy háromtagú bizottságot kell alakítani, és csak így szabad kinyitni a trezort. Ez a miniszteri rendelet 600 millióba kerül! A felháborodásra a miniszter asszony segítségére sietett a baráti média, s kitartó oknyomozás után találtak olyan pácienset, akitől a kórházban két tábla csokit loptak el! Tehát a széfekre szükség van... Rosszindulatú pestiek viszont olyasmit beszélnek, hogy a széfek után valaki háromjegyű jutalékot kap - de ezek oktalan pletykák...

Amilyen hirtelen fellobbant a tanulmányok ügye, úgy el is aludt. Történt ugyanis, hogy ellenzéki képviselőknek feltűnt: meglepően sok tanulmányt írnak a külső szakértők. Ebből nagy láрма kerekedett politikai körökben. Kellene-e ezek a tanulmányok? Mivel egyes becslések szerint több ezer lehet az ilyen tanulmányok száma, elkezdődött a keresés, számolgotás. Az év végi jelentések kitarató böngészése során kiderült, hogy a Miniszterelnöki Hivatal az elmúlt évben 120 milliót költött különféle fontos tanulmányokra. Akadt olyan 50-oldalas mű is, ami 20 millióba került! De tanulmányokat írtak a minisztériumok, állami intézmények is.

Az olvasóban nyilván felébred a kíváncsiság: vajon mi állhat ezekben a drága munkákban? Nos, a Honvédelmi Minisztérium számára írt egyik ilyen több milliós munkából megtudhatjuk például, hogy: „A bomba egy olyan robbanó eszköz, amit általában repülőőről dobhatnak le.” Be kell látni, ugye, hogy azok a tiszték, főtiszték, akik a HM-ban dolgoznak és ezt a fényt nem ismerik, azok számára ez a felfedezés-értékű ismeret alapvetően fontos... Ugyancsak ez év végi jelentésekből tűnik ki, hogy szorgalmasan

Solyom László köztársasági elnök nyilatkozata az egészségbiztosítási pénztárakról és a kötelező egészségbiztosítás természetbeni ellátási igénybevételének rendjéről szóló törvény Országgyűlés részére történt visszaküldésekor
(*Kivonatosan. Szerk.*)
(keh.hu 2007.XII.27)

Ma jár le az egészségbiztosítási pénztárakról szóló törvény kihirdetésének határideje. A törvénnyel nem értek egyet, azt nem írom alá, nem hirdetem ki. Az egészségügyi ellátás átalakítását magam is szükségesnek tartom, éppen úgy, mint a nyugdíjrendszerét is. Súlyos kifogásaim vannak azonban az átalakításnak azzal a módjával szemben, amelyet az egészségbiztosítási törvény-nél alkalmaztak. A törvényt kifogásaim részletes kifejtésével visszaküldöm az Országgyűlésnek. (...) Ezen túl kifogásolható a törvény meghozásának módja, és a törvény több lényeges tartalmi eleme is.

(...)
Mi több, a törvényjavaslat a politikai háttéralkuk során folyamatosan és lényegesen változott, a legutolsó pillanatig. (...) Nem értek egyet azzal, hogy egy, a társadalom életét alapvetően és hosszú távon meghatározó törvény ilyen eljárásban szülessen meg.

(...)
Összefoglalva: egyetértek azzal, hogy az egészségügyben változásra van szükség. Azonban egy ilyen nagy reform támogatás és bizalom nélkül nem lehet eredményes. Sem külföldi tapasztalatok, sem megalapozott gazdasági számítások nem igazolják, hogy a törvény javítaná az ellátást.

(...) Ezért döntöttem úgy, hogy a törvényt nem írom alá.

részt veszünk a bálnák vadászatáról és az űrhajózásról szóló konferenciákon. Alkalmanként 3 millió forintért.

Ezek a hírek-hírecskék azonban csak apróságok. Nyakunkon a március 9-re kiírt népszavazás, aminek nem kisebb a tétje, mint az, hogy fizessünk-e vizitdíjat, kórházi napidíjat, és tandíjat, vagy sem? *Ahogy a kérdések föl vannak téve,* jőzán ész szerint az igenlő válasz aligha lehet kétséges. (*) A kormány azonban 3 milliárd forintot fordít ellenkampányra! Vagyis arra, hogy a polgárok mondjanak NEM-et.

Am ez még nem az utolsó stáció. Egy bizonyos Albert házaspár népszavazást kezdeményezett a több biztosítós rendszer ellen. A reménytelennek tűnő, kezdetben mosolygásra készített kezdeményezéshez számos civilszervezet, szakszervezet, jobb- és baloldali kisebb párt, és a Magyarok Világszövetsége is csatlakozott. A hírek szerint néhány napon belül leterlik az asztalra a szükséges aláírási íveket, s a választási bizottságnak - tetszik, nem tetszik - ki kell írni a soron következő népszavazást. Mit mondhatnánk: ez valóban az összefogás első jele lenne? Ha a házséges olvasó emlékszik még a korábbi hazai beszámolóra, akkor talán megmaradt az emlékezetében az a miniszterelnöki kijelentés, amely szerint „nem szokták megkérdezni a békákat, ha le akarják csapolni a mocsarat”. Hát most úgy tűnik: a békák elkezdtek brekegni...

Mindez a közbeszéd azonban csak a felszínt mutatja. Sokkal mélyebb ez a válság. Erre utal az, hogy egyik nap váratlanul bejelentették: felfüggesztik a kormányzati negyed felépítését. Ehhez kívánczok: az előkészületekre, *tanulmányokra* milliárdok mentek, el itt is! A 4-es metró építése csillagászati összegbe kerül. Ezért néhány metróállomást kihagynak... Tekintettel arra, hogy a számok már semmit nem tükröznek, talán helyesebb, ha a Spanyolországban hasonló feltételek mellett épített metróval vetjük egybe ezt a beruházást, ami ott fele ennyibe se kerül... A Pécsre tervezett „Európa Kulturális Fővárosa” elnevezésű projekt szintén milliárdokat vitt el, és a

**Dr. Bábel Balázs
kalocsa-kecskeméti érsek
újévi gondolataiból**
(*töredék*)

Ha realpolitikussá lennék, ma lelkiismeretem szava szerint nem mernék szólni, mert semmi biztató nincs az elkövetkező évre. Magyarország népe mennyiségileg, minőségileg zuhan egyre lejjebb. Egyszerűbb és betegebb a társadalom, a halálozás meghaladja a születések számát, jószerével csak kutyákat sétáltatnak és nem gyereket, unokát. Az erkölcsi süllyedés jelzője a beszéd - hazugság, eldurvult, trágár káromkodás kifejezi a lelkiállapotot. „Rossz stílus - rossz ember.” (Juhász Gyula). Ehhez jön még napi tapasztalatunk: az egyre nehezebb megélhetés, és a közgazdászok által is elfogadott mélypontja gazdaságunknak. Hogy mégis szólok, azért van, mert nem vagyok politikus, hanem lelkipásztor és hivatásom kötelessége, ahogy Szent Pál írja: „Hittem, azért szólottam”. - „Ezért nem veszítjük el bátorságunkat, mert bár a külső ember romlásnak indult bennünk, a belső napról-napra megújul.” (2Kor 4. 13,16)

*

Solyom László államfő gondolata:

Az nem remény, ha arra hagyatkozunk, majd csak lesz valahogy. A remény ennek ellentéte: azt jelenti, hogy nem adtuk fel. Aki reménykedik, annak van belső iránytűje, van miből merítenie.

beruházásból semmi nem látszik...

A sort hosszan lehetne folytatni, egészen a külföldről vásárolt, leselejtezett, lefutott buszok forgalomba állításáig, (darabonként 40 millióért), amelyeknek árából új Ikarusz autóbuszokat lehetne üzembe állítani, hazai munkából, saját munkaerővel...

S miközben a köznép a kórházi széfek ügyén mérgeledik, az elmúlt hónapokban 2500 orvos hagyta el az országot, 1500 iskola bezárása vált aktuálissá!

*

A miniszterelnök Davosban egy brit lapnak azt nyilatkozta, hogy miután megemelkedtek a mezőgazdasági termékek árai, nem kell már a mezőgazdaságot támogatni! Ezen bizony a legelszántabb hívek is megrökönyödtek, tekintve a mögöttünk hagyott katasztrofális mezőgazdasági évet, s azt, hogy a magyar gazdák még csak közelében sincsenek a régi Unió tagállamok mezőgazdasági szubvencióihoz.

Most, lapzártakor, az egészségügyi privatizációról szóló törvény végaszavazása előtt kordonokat építenek a parlament elé, hogy a köznép ne kerülhessen a parlamentből kijövő koalíciós képviselők közelébe, mert azok fizikailag juthatnak veszélybe. Néhányuk házára Molotov-koktélt dobta. A legutóbbi szavazás alkalmával pedig leköpködték a gépkocsijukat, s ezt szeretnék most elkerülni.

A magyar élet tehát forr, fortyog. A kormány iránt táplált bizalom pedig a végét járja. Nem lehet tudni, mit hoz ez a tavasz. Hát így élünk, éldegélünk február első heteiben.

Barkuti Jenő, Magyarország

(*) [A kérdések:

1. Egyetért-e Ön azzal, hogy a fekvőbeteg-gyógyintézeti ellátásért a jelen népszavazást követő év január 1-jétől ne kelljen kórházi napidíjat fizetni?
2. Egyetért-e Ön azzal, hogy a háziorvosi ellátásért, fogászati ellátásért és a járóbeteg-szakellátásért a jelen népszavazást követő év január 1-jétől ne kelljen kórházi napidíjat fizetni?
3. Egyetért-e Ön azzal, hogy az államilag támogatott felsőfokú tanulmányokat folytató hallgatóknak ne kelljen képzési hozzájárulást fizetniük?]

Mit hallott az AMH?

Januárban megjelent téves adatokat **helyesbítünk**: A Krisztus Keresztje gyülekezet november 25-én **templomának 50 éves fölavatását** ünnepelte. Nt. William Stegemann felesége ösztöndíjat kapott doktorátusa elvégzésére, ezért meghívásra férjével együtt 3 évre átköltöztek Németországba. **Utólagos hír**: a megható búcsúztatójukra január 27-én kb. 70 ember jött össze.

Szomorú hírek:

Késve szereztünk tudomást arról, hogy január 24-én Villa General Belgranóban 94 évesen elhunyt **ö.zv. Kápoly Elemérné. Erzsébet** asszonyban hűséges, kedves előfizetőnk búcsúztatjuk. R.I.P.

Siklósi Lajosné szül. Végvári Györgyi (Mar del Plata) 88 éves korában több hetes kóma után december 24-én hajnalban meghalt. 63 év házasság után a 92 éves özvegy Lajos bácsi kisebbik lányánál, Siklósi Angelinánál él.

özv. **Barkáts Attiláné** Fülöp Margit **Potyí** január 14-én 62 éves korában elhunyt. Férje, Barkáts Attila halála után egyre gyengébb lett, bátyját, Fülöp Sándort *Satyát* néhány hónapja vesztette el (az AMH erről értesített), mindezt nem élte túl. **A gyászoló rokonoknak az AMH részvételét fejezi ki!**

Örömteljes hírek

- A 100 éves **Schirl Ilonka** néni (2007.IX.4, AMH beszámolt) nem maradhatott társak nélkül: a Szent István Öregotthonban **Filippovits Anna** elérte őt (2008.I.7), **Vassné Ágoston Rózsa** viszont 101 évesen (2008.I.27) mindkettőjüket túlhaladta! Csodálattal és szeretettel gratulálunk mindhárom „hihetetlen” korú ünnepeltnek!

- Január 5-én hajnalban Budapesten röpke 40 perc alatt megszületett **Blahó Camila Iona**, 4,500 kilóval és 57 centisen. A boldog eseménnyel Blahó András és Honfi Julónál kiegészítődött a *Dreimäderlhaus!* Gratulálunk, és sok örömet kívánunk!

Sofi és Cili örülnek a hugocskának!

19 nap a Csendes-óceántól az Atlanti-óceánig...

Lászka János 51 éves budapesti ügyvéddel volt alkalmunk informálisan beszélgetni a Hungáriában. Otthon reggeltől estig emberekkel tárgyal s vitatkozik, ezért jól esik évente az a 2 vagy 3 hét csend és magány, amikor össze tudja szedni a gondolatait: immár 14 éve elmegy biciklizni. Kezdetben rövidebb utakra - Párizs, Finnország, Spanyolország - később hosszabbakra: keresztül-kasul Ausztrália, India, Kína, Vietnam, az Egyesült Államok Los Angeles-től Washingtonig... Most sor került Dél-Amerikára. Budapestről Antofagastába repült, onnan átjött az Atacama sivatagon, fölmászott az Andok tetejére az Altiplanora 4600 m fölötti hágókon át...

Tüdeje, szíve jól bírta - de szerinte a léleknek kell bírni, mert bizony fárasztó tekerni abban a ritka levegőben, fújó szélben. Tudta, hogy nehéz lesz, biciklizett már a Himalájában is. Nem jó ott fönt, éjszaka 0°, nappal 39° meleg, semmi élet - de nagyon szép a sivatag sok színével, szikláival... Bántó, hogy útközben nem tudja senkivel sem megosztani a sok szépséget, csak fényképekben rögzíti azt.

Az Altiplanon át érkezett Jujujba, onnan 4 napon át az egyetlen, hosszú, egyenes úton leért Resistenciáig (Chaco) egy kanyar nélkül, az elhagyatott, nagyon szegény emberek lakotta vidékeken keresztül. Valamikor Chaco gazdagabb tartomány volt, még látni XX.sz. eleji szép, nagy házakat, de leromolva: sokan elmentek innen. Formosán át jutott Paraguayba.

Napi kb. 220 km-t halad ha nem magas hegyek között van, de ha kellett, megtett már 250-270 km-t is. Asunciónban **Tömböly Dénes** tb. konzul *megszervezett számára egy biztonsági kíséret autót végig Paraguayon!* Ezért nagyon hálás. Így érkezett a braziliai Foz de Iguacuhoz és a csodálatos vízeséshez. Kihagyhatatlan világszenzáció.

Ujból Argentína. Misiones hegyei bicikliseknek nem ajánlatosak. San Ignacio jezsuita misszióinak a romjai benyomást keltenek. Innen az út tovább: Uruguayánál át a termálforrásokhoz! Onnan lefelé Colonia, és hajón át Buenosba (2007. december 5-én).

Dél-amerikai benyomások

Váratlanul nagyok a különbségek. Braziliában szép, fejlett, gazdag városokat látott. Buenos Aires lenyűgöző, igazi világváros. De erősen meglepő, hogy Chacóban milyen szerény körülmények között kelénytelenek élni emberek. Az Egyesült Államok végig gazdag, Délkelet-Ázsia, Kambodzsa meg végig szegény. Argentínában egyszerűen szembesült mind a kettővel. Az emberek kedvesek. Meg kellett tanulnia alapvető 20 spanyol szót, és szélesen mosolyogva és mutogatva tudott vásárolni, szállást kérni, problémákat megoldani - mindenki jóindulatú és segítőkész volt.

A fűszerelés kevés, főlhalmozott biciklivel nehéz haladni. A tapasztalattal kialakult, hogy szinte semmit se kell vinni. Hidegben egy kicsit fázik, esőben egy kicsit ázik, néha egy kicsit éhes, viszont a kevés holmi adja a szabadságot. Kis sátor, hálósák, kis spirituszfűző, szárított élelem 3 napra... De ha beér egy városba, megérdemli a jó szállót, a forró vízben való zuhanyozást, és ágyban, párnák közti alvást...

Gratulálunk a sportembernek, kívánunk neki sok újabb túrát! Köszönjük a látogatást! (HKZS)

- Február 11-én este megszülettek a várva várt a **Honfi unokák**: Katica a 8. hónapban egészséges ikerpárnak adott életet, császármetszéssel. **Ildikó Paula** 2,150 kg, **Felipe Tomás** pedig 2,170 kg. Reméljük, a „férfifölényt” a kislány hamarosan behozza! Nagy a boldogság és öröm a családban. Az AMH szívből gratulál! (Kép a következő számunkban)

- **Ladányiék**kal együtt örül a szívünk, amikor az egészséges dedunokáikat látjuk! Csak gratulálni tudunk a szép szaporodáshoz! Azonban sajnáljuk, hogy nem itt vannak velünk, hanem a szomszédos Braziliában!

A boldog nagymama, Kiss Ferencné Ladányi Éva: b.-j.: a 6 hónapos Álvaro-Duarte Alexandrával és a 4-éves Felipével, Kiss Istvánék 4 és fél hónapos Zsófiájával, és Kiss Guillermeóék 12 éves Aline-jával

- **Magyar esküvő USA-ban**: Deák Miki elvette Olsavszky Patriciát. A menyasszony mamája, Kuklenyik Judit mondta a fölköszöntőt.

A fiatal pár ragyog! Olsavszky Patricia Paty és újdonsült férje, Deák Miki

b.-j.: Az erősen meghatódott anyóstársak: Szekeres Jánosné Kuklenyik Judit és Meleg Piroksa

Nagy az öröm! Mindkét nászfél - mamástól! - tőlünk „származott el”. Az egyházi esküvőt azért tartják majd itt, hogy személyesen is gratulálhassunk nekik, de máris koccintunk egészségükre!

Látogatók

- **A Roosz házaspár** (San Martín de los Andes) a Hungáriában ünnepelte aranylakodalmát szilveszterkor, nagy baráti körrel egy asztalnál: az Egyesület Vezetősége, a *Boszorkányok* és a számos barát nagy gaudiummal köszöntötték velük együtt az újévet! Gratulálunk!

- Argentínában járt **Prof. Szendrő Péter feleségével**, és **Szabó Béla**, a Magyar Köztársaság volt uruguayi nagykövete kíséretében és Benedekné Marika kalauzolásával jöttek el a Hungária „szépszbójába” rövid beszélgetésre. Prof. Szendrő a gödöllői Szent István Egyetem direktora, és meghívásra jött, hogy argentin egyetemekkel karöltve kikutassák a műszaki téren való együttműködési, valamint adatszere lehetőségeket. Remélhetőleg sikerrel jár!

Nyaralók (akik már hazajöttek)- és Utazók

- Rovatvezetőnk Bonczos Zsuzsa Punta del Estén

- Heftyné Kató a La Esmeralda-i házában, Uruguayban

- Az **Oleander**-csoport Costa Azulon, Kerekes Ági házában a tengeri habok moraja mellett 10 napon át szorgalmasan készítette az idej (sűrű) programját, de azért adódott idő arra, hogy **Trixi** a szomszédos La Lucila del Maron nyaraló

Puricelliné Szabó Évával meglátogassa **Czanyóékat** Santa Teresitán

Czanyó Adorján **Dodó**, aki az argentinai magyar kolónia részére 27 éven át vitélül szerkesztette és kiadta a magyar újságot

A barnára lesült Puricelliné Szabó Éva vidámságra deríti Dodót

Dodó pihen a hűséges Helga és lányuk Mimi gondozásában

- **Paál Laciék** is ellátogattak Czanyóékhöz. Tudták, hogy minden látogatót örömmel fogadnak!

- **Colliák** Colóniában (Uruguay) töltötték az ünnepeket és köszöntötték az újévet

- **Farkas Árpádék** San Bernardón nyaraltak **Farkas Erzsi** húggal és férjével

- **Zumpf Gusztiék** Tigrén pár napot pihentek a Gorondi üdülőházban, míg **Gorondi Péter** és **Judit** februárban élvezték ott kurta vakációjukat

Mély fájdalommal tudatjuk mindazokkal, akik szerették és tisztelték, hogy

Wagner Márton gépészmérnök

Tokod (Magyarország), 1921. IX. 16 -
Buenos Aires, 2007. XII. 5

86 éves korában visszaadta lelkét Teremtőjének.

Gyászolják:

Felesége Wagner Mártonné sz. Ébersz Gabriella
Lányai Gabriella, Marcella és Carolina
Veje Aldo N. Vizcaíno

Unokái, dedunokája, rokonsága és baráti köre Argentínában, Magyarországon, Kanadában, Angliában és az Egyesült Államokban. Egyben köszönetet mondunk mindazoknak, akik utolsó útjára elkísérték és gyászukban osztoztak.

- **A Demes házaspár** Villa Gesellben kempingezett

- **Zaháék Zomboryékkal** pár napra elszőktek Uruguayba a fiúcserkész-tábor ideje alatt

- **Kerekes Marci** 1 hónapra Washingtonba utazott a „szívcsücske” *Pachu* és családja meghívására

- **Wenkheim Mariana** (Képiró Magdi lánya) pár hónapra Új-Zélandba utazott, főleg az angol nyelv elsajátítása végett

EZ - AZ

- Szabó Anikó pártfogónk lánya, **Anikó Villalba** hasonlóan, mint a kolóniánk Kerekes Cilije, nyakába vette a kontinent és hátizsákkal megpakolva fél év alatt végig akarja járni Bolívia, Ecuador, Peru, Kolumbia és Közép-Amerika nevezetességeit. Naplóba öntött élményeit itt követhetjük: www.lanacion.com.ar/weblogs/mochilera

- **Süllös Lenke** nagyszerű évi horoszkópkönyve 2008-ra már kapható a jobb kioszkokban, egész Argentínában. Gratulálunk szívósságához és ajánljuk az érdekes tételeket!

- **Pappné Rácz Zizi** és **Zsuzsó** szerkesztő szemüdtétnek kellett alavessék magukat a nyáron. Mindketten a javulás útján vannak.

- **Prof. Dr. Némethy Kesserű Judit** tavaly októberi ittléte nem volt eredménytelen. Egyeteme, a New York University hivatalos kiküldetésében most néhány hónapra tartózkodik Buenosban, hogy az egyetem buenosi fiókja beindulását szervezze és fölügyelje. A rokonság és a kiterjedt baráti kör nagy örömmel fogadták! Bővebben következő számunkban, a Mi Történt rovatban olvashatunk róla.

- **A Plaza Hungria** Magyar Tere fölállított székelykapu fája némi kezelést igényel, és ennek véghezviteléhez kért útbaigazítást az AMISZ Magyarországról. A díszkaput körülvevő kis füves rész karbantartását tudvalevőleg vállalja a Bíró Alapítvány, amiért az egész magyar kolónia nevében köszönetét nyilvánítja **Bíró Marianne** asszonynak. Utóbbi megállapodott **Dr. Bartos Pállal**, aki jelentkezett a rendszeres öntözés és fűvágás ellátására. Az AMISZ már e célból átadta neki a kerítés kulcsait, és az AMH-n keresztül nyilvánítja ezért háláját az önkéntes munkáért.

- **Az AMISZ** továbbra is aktívan igyekszik legyőzni az akadályokat annak érdekében, hogy az argentinai tv-társaságok az ingyenes **DUNA tv** adásait fölvegyék egyik csatornájuként programjukba. Várjuk mielőbb! Előljáróban a DUNA évi naptárát ajándékként küldi a jövődöbeli nézőinek. Jelen számunkhoz csatoljuk!

- **Öröm belépni a Hungáriába!** Már ahogy fogad a gyönyörű meleggöld Kalpakian szőnyeg a bejárattól végig föl a lépcsőn a hátsó folyosóig... De a bár-kantin helyiségnek teljes renoválásán és átalakításán túl érdemes a mennyezetig újra csempézett, tatarozott konyhába bepilantani... Egyenesen *étvágygerjesztő* a világos, barátságos benyomás! Gratulálunk a Vezetőségnek!

- Hosszú levelet kapott az AMISZ a nemrég köztünk járt és szerepelt három fiatal magyartól: **Endrődy Zoltáné Márta**, **Szakos Erika** (énekhangok) és **Nagy Attila** (zongora), amiben kinyilvánítják köszönetüket azért a szívélyes fogadtatásért, amelyben az argentin magyar kolóniától részesültek. (Föllépéseikről az AMH decemberi számában értesített). Így írják: „Az Önök társaságában úgy érezhettük, hogy akkor és ott voltunk igazán magyarok... hisz a vendégszeretet, az emberekből áradó kedvesség, az egyházaknál tapasztalt Krisztusba vetett hit emlékeztetett bennünket Széchenyi István szavaira: ...*magyar ott van, hol szeretet és nyugalom van...*”

- **Siklósi Tamás** (Mar del Plata) közvetítette nekünk az örömhírt, hogy a Mar del Suron lakó **Nagy Krisztinának** végre sikerült „átvarázsolni” életét: a már lakhatatlan házából elköltözött. Az igen rossz állapotban lévő, de lényegesen tágasabb „új” lakhelyét most már nagyjából rendbe hozta - ez által vége vetődött élete egyik végtelenül nehéz és kellemetlen szakaszának, amit - bízunk benne - el fog felejteni! Vele örvendezünk!

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

MINDEN KEZDET NEHÉZ

Kell hozzá egy kis extra energia, egy lökés. Először szólítom meg ebben az évben, 2008-ban, az Argentínai Magyar Hírlap olvasóit. „Egy Optimista vallo-másai” címmel, mosolyogva kellene kezdeni.

Köszörülöm a torkomat, hegyezem a láthatatlan ceruzát. Vidám hangot keresek. Nem megy - meleg van. Életemben először, az új év első napjaiban

határozottan szomorú voltam. Rájöttem, hogy a legtöbb ember szeret szenvedni, felháborodni, vagy lemondóan károgni. Kimondottan terhükre van, ha valaki kedves erőszakkal fel akarja őket rázni. Csodálatos gyógyulásom óta, immár 10 éve, feladatomban szabtam ki, hogy másokat felvidítsak. Elszomorított, hogy erre a legtöbbben nem tartanak

igényt. Új szemszögből nézve új megoldást találtam: *hagyjuk egymást békén!* Nem szabad tanácsot adni, csak ha kéri. Nem kell minden áron akarni segíteni, csak ha kéri! Az emberi kapcsolatokhoz a legfontosabb, de nem elég a SZERETET. Az új esztendő minden napján, ráadásul, kérjünk hozzá Istentől TÜRELMET.

„A türelem rózsát terem” -

- szól a magyar közmondás. Buenos Aires előrelátó népe nem tette próbára türelmét és időben megszökött a tengerpartra, ahol könnyebb kivárni a hőmérséklet enyhülését. A fővárosban bennrekedt sorstársaink viszont példás *fegyelemmel* és türelemmel, árnyékos fák alatt vagy lefüggönyözött szobákban, ventilátorok mellett várták az enyhülést. Ezek a türelmes, szobákba zárkózott társaink óriási veszélynek teszik ki magukat (nincsen rózsza tövis nélkül...): elszántan kell felvegyék a harcot, nemcsak a hőség, hanem a televízió borzalmai ellen is. Szerencsére a remélt jutalom két hét alatt megérkezett. Lehűlt az idő. Végre tudunk gondolkodni és bátran a jövőbe tekinteni. Ne bízzuk el magunkat, a nyár csak most kezdődött.

Mit szeretnénk, mit remélünk 2008 kezdetén? Ha hinnél az imádság erejében, mit kérnél a Jó Istentől hazádnak, családotnak, saját magadnak? Mit kérnél azon kívül, amit általában mindennap kérsz, mint egészség, öröm, béke, siker, pénz, csendrend? Rá fogsz jönni, hogy semmi mást. Már ez is túl sok! Fordítsuk figyelmünket, mint egy reflektort bizonyos részletekre.

- 2008-ban új kormányunk mit valószínűsíthet, kezdett el, az ígért tervekből? Kormányunk egyelőre nyaral, gondolkodik, türelemre int. Legközelebb márciusban érdeklődünk újra... Addig is osszuk be jól a jövedelmünket, mert jóllehet a fizetéseket, nyugdíjakat 20%-kal emelték, de ez nem fedi a sokszázalékos inflációt. Nyugdíjasok, akik életszínvonalukat csak a matracból havonta előszedett megtakarított dollárjukból tudják fedezni, állnak a legrosszabbul. *A dollár 3 éve nem emelkedett, az árak viszont pesóban 100%-ot emelkedtek.* Hány életévünk van hátra? Szerencsére nem tudjuk. Nézzük ezek után az örömdetes napi híreket, jóvendőléseket.

- Kiszabadítottak Kolumbiában a terroristák poklából, 6 évi fogság után, két ártatlan, túsznak elrabolt nőt. Örömdetes. Csak az nem tetszik, hogy ebben a világgrázoló *sikerben* a mi volt elnökünk, Néstor Kirchner, Venezuela elnökével, Chávezzel osztozik, aki egy szélsőbaloldali opportunistá demagóg. *„Madarat tolláról, embert barátjáról”.* Köztudomású, hogy Chávez nemcsak politikai sikere érdekében támogatja a kolumbiai terroristákat, hanem többmilliárd dollár érdekében, amit a kábítószerek raktározása és továbbszállítása az ő országának jelent.

- Nem tudom, miért jutnak mindig magyar közmondások az eszembe? *„Pérez beszél, kutya ugat...”* Rémes valóság. A politikában, az életben - miért van olyan döntő súlya a pénznek? Napjainkban a Jövő bizonytalan, ezért kúszott fel az arany értéke még soha nem tapasztalt magaslatra. Ezért érte el a kőolaj az eddigi legmagasabb árát.

- Észak-Amerikában megkezdődtek a választási harcok. A politikai jóslatok pontosan kimutatják, hogy melyik elnökjelöltnek van a legnagyobb esélye, melyik kapta a legnagyobb anyagi támogatást híveitől. A világ legdemokratikusabb államában is „a pénz beszél”?... Nem titokban, illegálisan, kofferben eldugva kapják a pártok a pénzt. Nyíltan adományoznak! Fogadnak pártjukra, jelöltjükre, akár a lóversenyeken a favorit lóra.

- Argentína fővárosa, a „Capital”, az ellenzéki Mauricio Macrira fogadott, aki közbiztonságot, rendet-csendet ígért. Új Fővárosi kormányfőnk keményen harcol és

intézkedik a főváros költségvetésének keretén belül, de eddig még nem sikerült ehhez az államháztartásból is pénzt biztosítani. A fővárost körülzáró Buenos Aires tartomány kormánya hol utánozza a szakszervezetek korlátozásában, hol gáncsolja. Nyár van, meleg van. Figyelünk. Kívánunk neki - és Cristina elnöknek is - sok kezdeti és további, tartós sikert.

A karácsonyi és újévi üdvözlőlapon hány nap, vagy hét után *illik válaszolni?* Azt hiszem, az „illik” szót törölték az új szótárból. Maradjunk a „szokni” igénél és ragozzuk el: „szoktam, szoktál, szokott”... Én azelőtt egy héten belül *szoktam*, ma már sajnos *leszoktam*, mint annyi más szép régi szokásról. Azelőtt büszkén kiállítást rendeztünk a szebbnél-szebb képeslapokból, amit a világ minden részéből ilyenkor kapni *szoktunk*. Nem szedtük le a polcra, csak vízkereszt után. Aztán eltették gondosan. Szem előtt tartottuk, azzal a szándékkal, hogy a vakáció alatt nyugodtan válaszolunk rájuk. Az idén számtalan elektronikus üzenetet vagy színes-hangos képeslevelet kaptunk, nem értünk rá azonnal válaszolni. Talán már ki is törölték a komputerból, mert „Postmaster” figyelmeztetett, hogy a postaláda eldugult... Én hagyományos postán színes lapot összesen négyet (4) kaptam. **Ebből az első az Argentínai Magyar Hírlap küldte postán az újsággal.** Megköszönted? Én 3 héten belül. A további hármat megköszöntem Interurbán telefonon. Viszont bevallom (és szégyellem), hogy színes képeslapot *postán* nem küldtem senkinek.

Régi szép estélyek, illő, tradicionális formák szerint ma már ritkán adódnak. Magyarországon, a két világháború között az angol, vagy a bécsi „etikett” (formákat) követték. Egy írásbeli meghívásnak nevet adtak, mint pl. „ültetett vacsora”, „bál”, „kocktél”, „teadélután”, „fogadás”. „díszebéd”. Ennek alapján a megjelenés pontos ideje, helye mellett megfelelő öltözet is fel volt tüntetve. A meghívó alján a rejtélyes betűk: R.S.V.P. (répondez, s'il-vous-plait): „válaszoljon, kérem”.

Kedves fiatal olvasóim, **ne higgyétek, hogy a mai demokratikus globalizált világban ezek a szabályok teljesen elvesztek.** Gazdag, palotákkal és személyzettel rendelkező társadalmi körökben még akadnak házi fogadások, de a világon mindenütt ma már erre termeket bérelnek. Nálunk Argentínában az egyéni összejeveleket egy nevezővel „fiestának” hívják; a formákat pedig mindenki kötetlenül, saját ízlése szerint rendezi, vagy fogadja el. Év végén, egy európai tradíció szerint rendezett, rendkívül elegáns estélyre voltam hivatalos itt Argentínában. A „Círculo Militar” ma is Buenos Aires egyik legszebb, legpatinásabb épületében ünnepelték 50 éves házassági évfordulójukat **Georg és Elisabeth Porak-Varna.** Georg az *Osztrák-Argentín Kulturkör* elnöke, és a *Mozarteum Argentino* vezetőségi tagja. A hölgyek

Egy aranylakodalmos pazar megünneplése...

Georg Porak és családja

nagyestélyi ruhában, férfiak szmokingban (*black necktie*) vonultak be a csodálatosan kivilágított, virágokkal és gyertyákkal díszített termekbe. Az Osztrák-Magyar Monarchia ide vetődött társadalmának színe-java, Európából érkezett rokonság és az argentin „society” pozícióban és anyagiakban méltó tagjai voltak jelen. Az álló fogadást 170 személyre ültetett díszvacsora követte. Bevallom, nagyon élveztem, hogy ilyen ünnepség még létezik, még ma is van. Barátaim nem milliómosok, de régi vágású, bőkezű urak, akiknek öröm *illőképpen, régi tradíciók* szerint megünnepelni egy részükre ilyen fontos napot.

A társadalmi élet Argentínában és a magyar kolóniában nyáron szünetel. Kertes házból lakó szerencsések meghívják barátaikat esti *asado-ra* (fotó), vagy délutáni frökdözésre a kerti medencében. A városba

Elöl b.-j.: Bobrik György, Monostoryné Kövesligethy Ildikó, Mahr Livia, Kurucz László; hátul: a háziúr, Bingert Iván

még léghűtéssel berendezett lakásba sem szívesen mennek be a vendégek. Ezért azt nem is szokták erőltetni, mondván „nem erőszak a disznótó”...

A szerző, Balthazar Márta, Trefán Erzsike

Balthazar Márta és argentin férje **Eduardo** (barátoknak Pancho) **Francisco**, és régi barátai, kedves szomszédaim **Omar Tacchella** (barátoknak Goyo) mérnök, feleségével **Trefán Erzsikével.** Márta 12 éves korában szüleitől 1956-ban érkezett Venezuelába, ott nevelkedett és szerelte elektromérnöki diplomáját. Második férjét egy közös tanulmányúton Japánban ismer-te meg. Márta aktív tagja volt Caracasban a magyar kolonialis életnek. Francisco, sikeres elektronikus mérnök, Caracasban, 2007-ben 62 éves korában nyugdíjba ment. Tekintettel a bizonytalan politikai helyzetre felszámolta otthonukat, életüket Venezuelában és feleségével és 26 éves fiúkkal hazájába költözött vissza. Úgy érzem, a mi magyar közösségünknek nagy segítség, frissítő erő lesz egy ilyen agilis házaspár, akiknek tapasztalataink sokban okulhatunk. Fogadjuk őket szeretettel.

Január elején élménydús egyhónapos vakáció után indult vissza Washingtonba **gr. Károlyi Sándor** honfitársunk családjával. A magyar kolónia jól emlékszik rá, bár ő nem Buenos Airesben, hanem Villa Gesellben élt, ahol kedvelt vendéglőjükben, a „Pipacsban” szüleivel együtt dolgozott. Ezelőtt 34 évvel, édesanyjával Washingtonba költözött és mint biztosítási szakértő és ingatlanközvetítő sikeresen munkálkodott. Nemcsak észak-amerikai ügyfeleinek ajánlotta, hogy Argentínában fektessenek be ingatlanba, hanem saját magának is vett Buenos Airesben egy öröklakást. December 23-án házszentelőre voltunk hivatalosak, Buenos Airesben, Sándor szépen berendezett „Barrio Norte”-i új lakásába. Régi

Egy kedélyes házszentelési vacsora: gr. Károlyi Sándor, szép családjával

barátokat, ismerősöket nagy szeretettel, vidáman fogadott, kedves felesége Emily és három bájos leánya, Alexi, Kati és Emilie körében. A három kislány közül Alexi, a legidősebb tud magyarul. Őt még nagyanyja tanította nagy türelemmel. Talvay felfrissítette magyar nyelvismereteit a Balassi Intézetben, Budapesten töltött 3 hónap alatt. Emily, Sándor felesége szépen megtanult spanyolul a barcelonai egyetemen. Argentínában nevelkedett magyarok itt érzik magukat „otthon” - jó néhányat felsorolhatnánk barátaink közül!

Januárban a magyar kolónia egyetlen kimagasló eseménye **Gáspár Miklós kanonok** Chilavertén, a Szent István öregotthonban, Szent Margit emlékére celebrált miséje volt. Vasárnap 20-án délelőtt az Otthon védnöke, Rubido-Zichy Ivánné hg. Hohenlohe Senta meghívására a szokottnál is többen jöttek össze. Az otthon lakóinak és vezetőségének évek óta nagy örömet szerez Gáspár atya látogatása, de az idén ehhez még hozzájárult az, hogy a kolónia jeles tagjai ilyen nagy számban lelkesen és elismeréssel részt vettek az ünnepségben. (*l. prédikáció összefoglalóját 2.o. Szerk.*)

Gáspár Miklós unokatestvére Hohenlohe Senta meghívására évek óta Argentínában tölti a karácsonyi ünnepeket és januárban néhány kellemes nyári hetet. Budapestén a Kerepesi temető melletti egyházkerületben teljesít még szolgálatot, nyugdíjasan is. Nagy megtiszteltetés és öröm volt számomra, hogy meglátogathattuk és elbeszélgethettünk vele Hohenlohe Senta gyönyörű otthonában, Ing. Maschwitzban. Az évszázados csodálatos fák árnyékában búcsúztunk el tőle és a vendégszerető háziasszonytól.

b.-j.: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta, a mindig résen lévő Artis, Haynalné Kesserű Zsuzsó, Gáspár Miklós kanonok, Némethy Kesserű Judit, Haynal Alajos

- AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI**
- 2005: Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta**
- Alapító Védnökök:** Alitisz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Mórnicz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebest Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton
- 2005-től 2007-ig US\$ 100.-on felüli adományaikkal támogattak:** Dr. Alitisz Constantino (2x) - B.A. (Kanada) - Dóry Ildi - Erdődy József (2x) - Dr. Farkas Ferenc (3x) - Gorondi István és Edith - Gosztonyi Attila - Grosschmid Mária (Mo) - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebest" - K.I. - Luraschiné Földényi Judit - Mórnicz Istvánné (2x) - Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.)(3x) - N.N. - N.N. - Dr. Orbán László (3x) - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (3x) - Zilahi Sebestné Bonczos Zsuzsa (3x) - Zombory István
- Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacsevich (x2)*
- 2008: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta - Dr. Némethy Kesserű Judit - *Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacsevich***
- Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálással köszönjük támogatásukat!**

OCTUBRE 2007
SERVICIO NACIONAL DE APRENDIZAJE (SENAC)
adopta para sus 220 sedes en todo Brasil los manuales de técnicos de Mausi Sebest.

ABRIL 2007
COPA ESPAÑA DE PASTELERÍA SALVADOR ARIEL LETI FIERI
Pastelero Profesional IAC Mausi Sebest SUB-CAMPEÓN

ENERO 2007
BOCUSE D'OR, FRANCIA
EMILIANO LAUTARO SABINO
Cocinero Profesional IAC Mausi Sebest REPRESENTO A LA ARGENTINA

DICIEMBRE 2005
COPA AZTECA, MÉXICO
EMILIANO LAUTARO SABINO
Cocinero Profesional IAC Mausi Sebest PRIMER PUESTO

SEPTIEMBRE 2005
ANNUAL CULINARY SUPER CHALLENGE TEAM COMPETITION, EE.UU.
FABIÁN DI PAOLO
Profesional en Artes Culinarias IAC Mausi Sebest MEDALLA DE BRONCE

NOVIEMBRE 2002
CULINARY WORLD CUP, LUXEMBURGO
FERNANDO ORMAZÁBAL, OMAR PIEDRABUENA, MARCELO MOREIRA, ALDO GUSTAVO VELÁZQUEZ REPRESENTANDO A LA ARGENTINA
Profesionales egresados IAC Mausi Sebest MEDALLA DE BRONCE

MAUSI SEBESS
ARTES CULINARIAS

Nivel Internacional Exclusivo y Certificado

www.mausiweb.com

Desensyl
Con Pluronic F-127 - Citrato Disódico - Bifluorado

CREMA DENTAL DESENSIBILIZANTE
ANTICARIES / ANTIPLACA

PRESENTACION: POMOS MULTILAMINADOS con 100 GRAMOS.

Gador
Al Cuidado de la Vida
<http://www.gador.com.ar>

Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsanna
Rovatvezető Bonczos Zsuzsa
Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné, Graul Trixi
Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
<http://epa.oszk.hu/amh> www.lamoszsz.hu/amh
<http://efolyoirat.oszk.hu/amh> www.hhrf.org/amh

Eladó: Budapest, Hűvösvölgyi út, két bejáratú igényesen felújított 140 m² 4-szobás, 2-fürdőszobás lakás kertés társasházban. Gázfűtés (cirkó), 110 & 220V. Irányár: 53 M Ft (US\$ 290.000) Megtekinthető: www.gyiki.com
Érdeklődni:
1-714-993-0525 vagy 36-1-200-7703

Dr. Constantino Miguel Alitisz
abogado
Libertad 480 2º Capital 14 a 18 hs.
4382-2990 / 15-5481-0957
cmalitisz@yahoo.com.ar

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd
Carlos Pellegrini 743 p. 10. of. 45
Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

Dra. Gabriela Szegödi
Abogada
Estudio 4581- 8895
15-5026-4512

Dra. Dancs Zsuzsanna
Abogada
A. Brown 3185 piso 2 Of. 4
Mar del Plata
Tel.: 0223-494-0339
susanadancs@sinectis.com.ar

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martin Puricelli
Médicos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

"Kiművelt emberfők által tenni nagy nemzetét a magyart!"

Minden magyar származású gyereket szeretettel vár a
Zrínyi Ifjúsági Kör
(hétfégi magyar iskola)
Beisné Mocsáry Anni
4624-4461

HKK HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK
KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra. Hungária Egyesület 1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írárok nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem őrizzük meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írárok a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

INTÉZMÉNYEINK NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar
39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4738-3183 - cynthipupi@yahoo.com.ar

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekesmartin@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRICTO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatyas@yahoo.com.ar -15-5703-1800
REGÖS MAGYAR NÉPTÁNCGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGÖS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTFÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4624-4461 - beisfami@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA
ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - **CORAL HUNGARIA - sylvialeidemann@fibertel.com.ar** - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-6134-1577 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1º piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZÍNTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674
WILDEI MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE WILDE. Víctor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs.As. Tel. 4252-0390 - amjimi@yahoo.com.ar

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGÁRIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar
MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com

"MINDSZENTYNUM" ARGENTÍNAI KATOLIKUS MAGYAROK SZÖVETSÉGE - ASOCIACIÓN DE LOS CATÓLICOS HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Araóz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - mindszentynum@yahoo.com.ar

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@arnet.com.ar

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA. - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9º "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Sargento Cabral 851, 1º A (1059) Buenos Aires Tel. 4328-8209 / 15-4949-9640

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capitulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 / filipaniclilii@gmail.com

CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK:
- **COLECTIVIDAD HÚNGARA DE CNEL. DU GRATY** - M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649

- **SOCIEDAD HÚNGARA DE SOCORROS MÚTUOS** - Balcarce 79. Moreno N° 12, (3540) Villa Ángela, Prov. de Chaco. Tel. 03735-420-939

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

Atención:
Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.

A havi lapzárta után történt eseményekről szóló beszámolók és hírek csak egy hónap késéssel jelenhetnek meg.
Számítunk Olvasóink szíves megértésére!

Az áprilisi számra a lapzárta: március 10
Anyag és hírek beküldésére
4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com
Esta edición fue impresa en
IMPRENTA ALFA BETA S.A.
4522-1855